

CWICZENIA DLA TŁUMACZY SŁUŻBY WYWIADOWCZEJ

PO POLSKU

ODPOWIEDZI

PHASE II BOOK VI

SEPTEMBER 1979

DEFENSE LANGUAGE INSTITUTE
FOREIGN LANGUAGE CENTER

SPIS RZMCZY

ODPOWIEDZI

<u>Temat</u>	<u>Strona</u>
Broń przeciwpancerna	
Część I	1
Część II.	2
Broń pancerna	
Część I	4
Część II.	6
Piechota pancerna.	8
Saper	
Część I	9
Część II.	11
Obsada baterii artylerii polowej	
Część I	12
Część II.	14
Wysunięty obserwator artylerii (polowej) . . .	16
Oficer łącznikowy artylerii polowej.	18
Oficerowie łącznikowi (pułk)	
Część I	20
Część II.	21
Część III	23
Część IV.	24
Część V	27
Część VI.	28
Cekaemista	28
Personel sanitarny	
Część I	30
Część II.	32
Goniec	33
Drużyna moździerzy	35
Organizacja i sprzęt	
Część I	36
Część II.	37
Część III	38
Część IV.	40

<u>Temat</u>	<u>Strona</u>
Dowódca patrolu.	42
Członek patrolu.	43
Radiotelegrafista.	45
Rozpoznanie.	46
Strzelec	
Część I	48
Część II.	49
Część III	50
Część IV.	52
Część V	53
Oficer zespołu specjalistów.	54
Charakterystyka terenu	
Część I	56
Część II.	57
Część III	58
Część IV.	60

BRONĀ PRZECIWPANCERNA - Część I

ODPOWIEDZI

1. Karlos Reyes-Medina.
2. Jestem z drugiego batalionu sto trzynastego pułku strzelców.
3. Z kompanii przeciwpancernej.
4. Szedłem do jednego z moich działonów.
5. 75 mm działa przeciwpancerne.
6. W kompanii są dwa plutony, każdy pluton ma dwa działa.
7. Możemy z niego strzelać na 13,730 jardów.
8. Do czterech cali.
9. Kruszących i zapalających granatów.
10. On jest przy skrzyżowaniu szosy nr 77 z szosą nr 30.
11. Tylko jedno.
12. Jedna kompania strzelecka ma drużynę z karabinem maszynowym okopaną w pobliżu skrzyżowania dróg.
13. Jeszcze jest inne skrzyżowanie, które trzeba było zabezpieczyć drugim działem.
14. Ono jest około 600 jardów na wschód od miejsca, gdzie zostałem wzięty do niewoli.
15. Jedna drużyna piechoty.
16. Mamy kilka min przeciwczołgowych i kilka min przeciw piechocie.
17. Mamy parę rozbitych 2 1/2-tonowych ciężarówek blokujących drogę.
18. Przyszli saperzy i zbudowali zapórę drogową z drzew i dużych kamieni.
19. On osłania przejścia dostępne dla czołgów na drugim skrzydle batalionu. Jeśli chodzi o jego dokładne położenie, nie jestem pewien.
20. Około 10 granatów zwykłych, 5 fosforowych i 25 przeciwpancernych.

21. Nie, ja lubię mieć kilka dodatkowych pocisków na wszelki wypadek; z zasady nie lubię się wycofywać.
22. 3 oficerów i 65 szeregowych.
23. Drużynę dowódcy i pluton amunicyjny.
24. On jest na miejscu postoju dowódcy kompanii.
25. Teraz mamy stare radio piechoty SCR-300. One nie są zbyt dobre, baterie się szybko wyładowują.
26. Słyszałem, że możemy się spodziewać wkrótce kilku PRC-dziesiąt. Mają być lżejsze i mieć lepszy zasięg niż 300-ki.
27. Każdy działon ma połowę linii telefoniczną do miejsca postoju dcy najbliższej kompanii piechoty.
28. Każda kompania piechoty ma rusznicę raketową.
29. Wy nazywamy ją BAZOOKA; ma kaliber 2.36, składaną lufę z gładkim przewodem.
30. Strzela się z ramienia stojąc, siedząc lub leżąc.
31. Granatów zwykłych, przeciwczołgowych i zapalających.
32. On ma granaty karabinowe (vb). Piechota ma garłacze, które nakłada się na wylot lufy karabina i można wtedy z niego strzelać albo pancernymi granatami albo dymnymi.

BRON PRZECIWPANCERNA - Część II

ODPOWIEDZI

33. Byłem dwa miesiące na kursie obrony przeciwpancernej.
34. Jak panu już powiedziałem, zapoznałem się z 75 milimetrowym działem, z rusznicą 2.36, granatem karabinowym i także z pięćdziesięciosiedmio-milimetrowym działkiem, a także nauczyłem się trochę o minach przeciwczołgowych.
35. Ostatni model, M9A1 waży 15.87 funta.
36. Wszystkie jednostki mają teraz model M9A1.
37. Około 61 cali.
38. 700 jardów.
39. Zarówno pociski zwykłe jak przeciwpancerne i fosforowe ważą po 3.4 funta. Mamy także o tej samej wadze ćwiczebne

pociski, których używamy podczas ćwiczeń.

40. Ruzznica ma przyrząd celowniczy optyczny podobny do waszego. Jest on osadzony na boku lufy. Ruzznica ma również skalę z podziałką w jardach od 0 do 600 jardów, oznaczoną co 50 jardów.
41. Możemy strzelać również rakietami sygnałowymi.
42. Maksymalny zasięg dla obydwu jest od 300 do 330 jardów. Aby strzelać w tym zasięgu musimy używać do granatu--ładunku miotającego M7.
43. Strzelec może strzelać z postawy stojącej, kłęczącej lub leżącej. Postawa leżąca daje większą dokładność, lecz po wyćwiczeniu postawy stojącej lub kłęczącej ogień może być również skuteczny.
44. Majlepszą postawą przy dużym kącie strzelania jest postawa siedząca, lecz strzelanie z tej postawy do broni pancernej jest mniej dokładne.
45. Przeważnie w bok czołgu. Jeżeli trafiony w gąsienicę, czołg zostaje unieruchomiony czasowo. Płyta pancerna na boku czołgu i pod spodem jest najcieńsza, dlatego staramy się trafić w te miejsca.
46. Maksymalna donośność jest 4340 jardów, lecz podziałka na optycznych przyrządach celowniczych jest tylko do 1900 jardów.
47. Tak, ma ona urządzenie świetlne, którego używamy, aby oświetlić podziałkę, kiedy jest niedostateczna ilość światła.
48. Oświetlenie dają dwie trzywoltowe lampki, które są zasilane przez dwie baterie (do lampek kieszonkowych).
49. Możemy używać również celownika M18 i składanej muszki.
50. Skala jest oznaczona od 0 do 1,100 i numerowana co 100 jardów.
51. Cała obsługa składa się z pięciu ludzi; to jest drużynowy, celowniczy, zastępca celowniczego i dwóch ładowniczych.
52. Można strzelać z postawy stojącej, siedzącej, kłęczącej albo leżącej. Można także strzelać z niej używając podstawy karabinu maszynowego M1917A1.
53. Strzelaliśmy z działka 57 mm zamontowanego na specjalnej podstawie albo na tablicy rozdzielczej na 1/4-tonowej ciężarówce.
54. 44 funty.

55. My używamy dwóch ludzi do przenoszenia tego działka na duże odległości, albo jednego na małe odległości.
56. Może być dwójnóg albo podpórka jednonożna--połączone na stałe z działkiem. Używamy ich bardzo często, ponieważ trójnóg jest zbyt ciężki na duże odległości.
57. Typu iglicowego.
58. Teraz my używamy dwóch typów sowieckich min przeciwczołgowych.
59. Nie jestem obeznany z minami. Wszystko co wiem, to jest to, że jest pewna mina, która posiada ładunek wybuchowy od 13 do 15 funtów, inna od 22 do 26 funtów. Mniejsza mina potrzebuje od 10 do 20 funtów nacisku, aby eksplodować, większa około 300 funtów nacisku.

BRON PANCERNA - Część I

ODPOWIEDZI

1. plutonowy Justo Espinosa.
2. 3-ci pluton, 1-sza kompania, 1-szy batalion, 569-ty pułk średnich czołgów.
3. Jestem zastępcą dowódcy plutonu.
4. Mamy średnie czołgi z wmontowanymi 90 mm działkami.
5. Trzy.
6. Załoga czołgu składa się z 5-ciu ludzi; dowódca czołgu, strzelec, kierowca, drugi kierowca, który jest też strzelcem przednim i ładowniczy.
7. Mój pluton i drugi pluton naszej kompanii wspierały piechotę podczas natarcia.
8. Kiedy natarcie zaczęło się, czołgi torowały drogę, którą posuwała się piechota. Kiedy zbliżyliśmy się do celu, czołgi miały się zatrzymać i strzelać do celów tak długo, jak długo piechota będzie mogła posuwać się do celu pod naszym ogniem. Kiedy piechota miała dojść do pozycji, tuż przed rozpoczęciem walki wręcz miano wystrzelić raketę na sygnał której mieliśmy przerwać ogień i posuwać się do przodu w kierunku przedmiotu natarcia.
9. Batalion.
10. W czołgach my mamy podobne radia do waszych i porozumiewamy się z innymi czołgami przy pomocy radia lub sygnałów.

wzrokowych.

11. Używaliśmy tej samej metody. Oni mieli swój sygnał wywoławczy plutonu, a my mieliśmy nasz do łączności radiowej. Przeważnie musieliśmy używać radia, ponieważ inny pluton był na naszym prawym skrzydle podczas natarcia i było za daleko, aby używać sygnałów wzrokowych.
12. Tak, mieliśmy sprawdzić nasze radia i zapoznać się z drogą, którą każdy z nas miał się posuwać.
13. Pułk wyznaczył miejsce zbiórki w terenie zalesionym blisko połączenia rzeki Kansas i Republican.
14. Na miejscu zbiórki poruszało się kilka pojazdów kołowych.
15. Przeważnie 2 1/2-tonowe samochody ciężarowe, ale było też kilka gazików.
16. Te, które ja widziałem, woziły benzynę i 90 mm amunicję. Kilka z nich przewoziło racje żywnościowe.
17. Kiedy przyjechaliśmy na miejsce zbiórki zauważyłem trochę broni przeciwlotniczej kaliber 50. Broń ta była pojedynczo zamontowana na samochodach, dobrze zamaskowana i gotowa do strzału.
18. Ja widziałem trzy, ale nie wiem, czy było tam więcej.
19. Cała kompania pojechała na miejsce zbiórki, a pierwszy pluton został w rezerwie, niedaleko od tego miejsca.
20. My poprzednio rozpoznaliśmy most, który był uszkodzony przez waszą artylerię i nasze czołgi nie mogły go używać. Dalej robiliśmy rozpoznanie wzdłuż rzeki i znaleźliśmy bród, który mogliśmy wykorzystać.
21. Przeważnie trzymaliśmy się dróg. Deszcz w ostatnim tygodniu uniemożliwił posuwanie się naprzeciw.
22. Rozkaz, który dał mi dowódca plutonu, mówił, że natarcie rozpocznie się w oznaczonym czasie, chyba że będzie duży deszcz. W razie dużego deszczu natarcie miało być opóźnione o 45 godzin najmniej, aby ziemia mogła wyschnąć i stwardnieć dla czołgów.
23. Według mnie, żadne.
24. Stanowiska wyjściowe nie były daleko od przedmiotu natarcia, dlatego piechota według planu miała posuwać się z tyłu za czołgami.
25. Jedyne wiadomości, które mam to że jednostki artylerii i moździerzy miały otworzyć ogień przygotowawczy na przedmioty natarcia, wkrótce po naszym wyruszeniu z

miejsca zbiórki. Wiem również, że tam był wysunięty obserwator artyleryjski, który posuwał się razem z drugim plutonem czołgów.

26. Haubice 120 mm i moździerze 120 mm.

BRON PANCERNA - Część II

ODPOWIEDZI

27. Jest tam jeszcze karabin maszynowy kalibru 30 wmontowany na wspólnej osi z głównym działem.
28. Na lewo od działa 90 mm.
29. Dowódca czołgu ma karabin maszynowy kalibru 50 w przedniej części wieżyczki; strzela on zarówno do celów naziemnych jak i powietrznych.
30. Strzelec może odpalać zarówno działą 90 mm jak i sprzężony z nim karabin maszynowy przy pomocy elektrycznego lub ręcznego odpalacza. Ładowniczy również może odpalać ręcznie karabin maszynowy.
31. W przodzie czołgu jest wmontowany jeszcze jeden karabin maszynowy kalibru 30, z którego strzela pomocnik kierowcy. Najczęściej nazywamy go też strzelcem przednim, ponieważ obsługiwanie kaemu jest jednym z jego głównych obowiązków.
32. Mamy amunicję zwykłą, fosforowa, przeciwpancerną i przeciwpancerną z zapalnikiem opóźnionym.
33. Wozimy ze sobą 72 pociski 90 mm. Z tej liczby 10 znajduje się we wmontowanej podręcznej skrzynce przy działą.
34. Mamy urządzenie odprowadzające gazy, które jest zamontowane na lufie działą, a także mamy urządzenie wentylacyjne wewnątrz wieży. U wylotu lufy znajduje się opornik, który skraca odrzut podczas strzelania.
35. Ma on teleskop i peryskop do strzelania bezpośredniego oraz kwadranty do strzelania pośredniego.
36. Kierowca, ładowniczy i strzelec przedni mają osobne peryskopy wmontowane w swoich wiazach. Dowódca czołgu również ma peryskop, a dodatkowo ma on także szczelinę w wieżyczce.
37. Około 46 ton.

38. Około 35 mil na godzinę. Przy jazdach terenowych zwykle wynosi ona 20 do 25 mil na godzinę.
39. Czołg ma dwa zbiorniki na olej napędowy; pojemność jednego z nich wynosi 100 galonów a drugiego 133 galony.
40. Po dojściu do linii frontowej ostatnim razem przekonaliśmy się, że przeciętne zużycie oleju napędowego na czołg wynosiło 4 do 5 galonów na milę.
41. Możemy przejechać w bród rzeczki o głębokości 42 cali.
42. Możemy wspinać się po stoku o nachyleniu około 60 procent.
43. Mieliśmy ostatnio trudności w uzyskaniu gąsienic stalowych i dlatego mamy jeden pluton używający gąsienic gumowych.
44. Większość czołgistów woli gąsienice stalowe, ponieważ są one wytrzymalsze. Gąsienica gumowa łatwo się rwie i kruszy, szczególnie podczas mrozów i trzeba ją często wymieniać.
45. Niezbyt wiele. Jednakże podczas upałów silnik grzeje się i podczas marszu musimy zatrzymywać się od czasu do czasu, aby silnik mógł ostygnąć.
46. Mamy w kompanii dwie ciężarówki 2 1/2-tonowe, których używamy do tego celu. Wielokrotnie potrzebne nam były dodatkowe środki transportowe i w takich wypadkach kompania zaopatrywania pułku, który wspieramy, pożycza nam potrzebnych pojazdów.
47. W rejonie kompanii przechowujemy dodatkową jednostkę ognia dla każdego czołgu.
48. Pobieramy amunicję z pułku i dostarczamy ją bezpośrednio plutonom. Mówiąc dokładniej pobiera się amunicję wprost z Kompanii Zaopatrywania.
49. Mamy składnicę m.p.s-ów (maternały pędne i smary) przy kompanii i używamy naszych własnych ciężarówek do przewożenia benzyny do plutonów, gdziekolwiek się one znajdują. Używamy baniek 50 galonowych.
50. To są jedyne pojazdy jakie mamy.
51. Mniejsze naprawy są zwykle wykonywane w kompanii lub w plutonie. Jeśli musimy zmienić silnik lub wykonać jakies większe naprawy, to robi się to w batalionowym parku samochodowym, gdyż tam są wyszkoleni mechanicy.

PIECHOTA PANCERNA

ODPOWIEDZI

1. Dowódcy plutonów zostali wezwani do miejsca postoju dowództwa batalionu. Kiedy dowódca mego plutonu powrócił z odprawy, przedstawił nam plan natarcia.
2. Na miejscu koncentracji.
3. Sprawdzaliśmy czy nie mają drobnych usterek mechanicznych. Uzupełniliśmy zapasy paliwa w zbiornikach i upewniliśmy się, że mamy podstawowy zapas amunicji.
4. Oddziały piechoty przybyły na to samo miejsce koncentracji mniej więcej w godzinę po nas.
5. Dowódca plutonu powiedział mi, że 1. i 3. kompania batalionu piechoty będą prowadziły natarcie. 2. kompania miała pozostać w odwodzie na wypadek, gdyby któraś z tamtych kompanii potrzebowała pomocy.
6. Ona została na miejscu koncentracji razem z 1. plutonem czołgów.
7. Pluton czołgów i kompania piechoty miały opuścić miejsce koncentracji mniej więcej w pięć minut po przekroczeniu przez nas podstawy wyjściowej do natarcia.
8. Czołgi 1. plutonu miały przewieźć tylu żołnierzy ilu się da, a reszta miała posuwać się naprzód tuż za czołgami.
9. Używaliśmy radiostacji piechoty zainstalowanej w wieży naszego czołgu. Używaliśmy także sygnałów wzrokowych, z wyjątkiem wypadku, kiedy piechota chciała, abyśmy skoncentrowali ogień na jakiś cel.
10. Na tyle każdego czołgu znajduje się telefon, którego piechota może używać, żeby porozumieć się z dowódcą czołgu.
11. Jeśli się podniesie słuchawkę zewnętrznego telefonu, wówczas w wieży dowódcy czołgu zaczyna migać czerwone światło. Jeżeli dowódca czołgu chce rozmawiać z piechurami, to wtedy czerwone światło zaczyna migać na aparacie telefonicznym na tyle czołgu.
12. Była to boczna droga, prostopadła do osi naszego posuwania się.
13. Nie używaliśmy żadnego sygnału.
14. Wszyscy oficerowie i podoficerowie nastavili sobie zegarki i o 0530 wszyscy wyruszyli.

15. To było zakryte miejsce, około 200 jardów z tyłu za podstawą wyjściową.
16. Właściwie było to łożysko wyschniętego strumienia, które potem przechodzi w wąwóz.
17. Używaliśmy czerwonego sygnału.
18. Zielonego sygnału.
19. Piechota miała instrukcje wystrzeliwania tego rodzaju sygnału, kiedy potrzebowała zasłony dymnej dla ukrycia swoich ruchów przed obiektem natarcia.
20. Tylko plutony czołgów, ponieważ byliśmy dosyć blisko i mogliśmy strzelać celnie do celu.
21. Mój pluton miał współdziałać z 1. kompanią piechoty. Inny pluton czołgów miał współdziałać z 3. kompanią piechoty.
22. Ciężkie karabiny maszynowe miały kłaść ogień wspierający z wysokiego wzniesienia znajdującego się za podstawą wyjściową.
23. W chwili rozpoczęcia natarcia one były na stanowiskach na prawym skrzydle batalionu. Były one wstrzelane jeszcze przed natarciem.
24. Mieliśmy podejść do przedmiotu natarcia.
25. Natychmiast po dojściu do wzgórza nasz pluton miał wspierać kompanię piechoty, z którą współdziałał. Dowódca batalionu spodziewał się przeciwnatarcia nieprzyjacielskich czołgów i chciał, żebyśmy tam stanowili dodatkową osłonę przeciwpancerną.
26. One miały takie samo zadanie jak my. My mieliśmy być na lewo od przedmiotu natarcia, a drugi pluton na prawo.

SAPER - Część I

ODPOWIEDZI

1. 2345678.
2. Jestem plutonowym w plutonie kładzenia min.
3. Badałem teren, na którym kazano mi kłaść miny dziś po południu.
4. To jest szkic sytuacyjny pola minowego, które ja minowałem dziś rano.

5. 50x75 metrów.
6. Miny przeciwczołgowe.
7. To są miny przeciw piechocie.
8. 5 metrów.
9. 2 1/2 metra.
10. 6 metrów.
11. Sowieckie miny TM-41.
12. 350 funtów.
13. Aby rozbroić taką minę należy odkręcić nasadkę uciskową w pokrywie i ostrożnie wyjąć zapalnik z przyczepionym detonatorem.
14. Sowieckie Pomz-2 miny przeciw piechocie.
15. O ile wiem, tylko sowieckie TM-41.
16. Używa się sowieckich zapalników MUV albo VPF.
17. Od 2 do 20 funtów.
18. Nie wiem.
19. Nie odpowiem. Dostarczyłem już dosyć informacji o minach.
20. Metalowe paliki z metalowymi trójkątami o wymiarze 6x5 cali są wbijane na czterech rogach pola. Te trójkąty są czerwonego koloru.
21. Wszystkie mniejsze i większe jednostki w dywizji otrzymują taki szkic sytuacyjny.
22. Pułkowy oficer operacyjny.
23. Nie wolno mi robić żadnych odchyień.
24. Pięciu oficerów i 190 szeregowych.
25. Jeden oficer i 30 szeregowych.
26. Jeden oficer i 76 szeregowych.
27. Taki sam jak plutonu pontonowego.
28. Dwóch oficerów i 8 szeregowych.

SAPER - Część II

ODPOWIEDZI

29. Do plutonu mostowego.
30. Nic nie robiłem. Dostałem się do niewoli, kiedy pluton został rozbity.
31. Byłem pisarzem w dowództwie plutonu.
32. Jeden oficer i 76 szeregowych.
33. Jeden oficer, zastępca dcy plutonu i pisarz.
34. Nie wiem.
35. W tyle za posterunkiem bojowym dowódcy dywizji.
36. Nie wiem.
37. Znam tylko trzy rodzaje--most dla wsparcia piechoty, kładka M-1938 i aluminiowa kładka na pływakach.
38. Zebraliśmy ten sprzęt w Europie po drugiej wojnie światowej. Te części były zrobione w Stanach Zjednoczonych.
39. Ten most jest używany do przejazdu pojazdów mechanicznych i do przewożenia amunicji i zaopatrzenia.
40. Co 10 stóp, od środka do środka.
41. Most jest zakotwiczony odciągami i zaczepami kotwicznymi do lin kotwicznych.
42. Ta kładka jest używana do przeprawy wojska i do przeniesienia zaopatrzenia po przeprawie rzutu oddziałów szturmowych łodziami.
43. Szereg członów połączonych ze sobą końcami.
44. Człon ma 12 stóp długości i składa się z dwóch pływaków, jednej deski pomostowej i 2 słupów poręczowych.
45. Kładka jest trzymana przez linę kotwiczną i poprzeczne łańcuchy przegubowe lub cumy.
46. Ma ona 432 stopy długości i 22 cale szerokości.
47. 400 funtów.
48. Zdolność przepustowa normalnej kładki jest 75 ludzi na minutę przy świetle dziennym i 40 ludzi na minutę w nocy.

49. Dwa razy tyle co w normalnych warunkach.
50. Od 20 do 30 stóp takiej kładki może być zbudowane w jedną minutę przez wyćwiczony pluton. Kiedy zespół jest niedoświadczony trzeba dwa razy tyle czasu do złożenia kładki.
51. Potrzeba trzech 2 1/2-tonowych ciężarówek, żeby przewieźć taki zestaw mostowy.
52. Do szybkiego przekroczenia wąskiej rzeki przez piechotę.
53. Nie potrafię. Słyszałem, że kładka ma 315 stóp długości.
54. Nie wiem.
55. Prędzej niż kładkę C-1938, ale nie znam dokładnego czasu.
56. Nie wiem.

OBSADA BATERII ARTYLERII POŁOWEJ - Część I

ODPOWIEDZI

1. Byłem kanonierem w obsłudze działa nr 3.
2. Nastawiałem zapalniki i przygotowywałem pociski do ładowania.
3. Używałem nastawiacza zapalnikowego do właściwej nastawy zapalnika i klucza do zmiany zapalników.
4. Tak, ostrzeliwano nas codziennie lub co dwa dni.
5. Mamy wnęki strzeleckie dokoła działa, do których kryjemy się, gdy nas ostrzeliwujecie.
6. Jest 10-ciu ludzi.
7. Jeden jest działonowym. Jest on ogniomistrzem. Jest również plutonowy, który jest celowniczym, kapral, który jest drugim celowniczym, kapral, który jest kierowcą samochodu ciężarowego i 6 bombardierów, który stanowią obsługę działa.
8. Nie, ale poprzedniego dnia trafiliście w działo nr 1.
9. Początkowo tak myśleliśmy, ale sekcja reperacyjna naprawiła je w ciągu pół dnia.
10. Tak, dowódca pierwszego plutonu i działonowy działa nr 1 zostali ranni.

11. Tak, było 4-ech lub 5-ciu innych, którzy zostali ranni w zeszłym tygodniu.
12. Nie, sanitariusz udzielił im tylko pierwszej pomocy, po czym wrócili oni do służby.
13. Tak, wasz ogień był bardzo celny.
14. Połowa obsługi.
15. Ponieważ my mamy służbę na zmianę, co 24 godziny.
16. Okopaliśmy działo i ułożyliśmy dookoła worki z piaskiem.
17. Kopiemy dół na amunicję. Jeśli stoimy długo na jednym miejscu, budujemy dach nad tym dołem, ale jeśli stoimy gdzieś krótko, po prostu przykrywamy amunicję naszymi płaszczami nieprzemakalnymi.
18. On nazywa się kapitan Joseph Williams.
19. On jest dobrym żołnierzem.
20. Nazywa się ppłk. Johnson.
21. Nie znam go, ale słyszałem jak jeden z oficerów mówił, że jest on dobrym żołnierzem.
22. Mam karabinek kaliber .30.
23. Wszyscy oni mają również karabinki kaliber .30.
24. Mamy parę karabinów maszynowych.
25. Nie znam dokładnej liczby, ale jest ich 4 albo 5 ustawionych w koło baterii.
26. Mamy kilku żołnierzy, którzy wychodzą na przedpole w nocy.
27. Nie znam typu, ale wojsko nazywa je ciężkimi karabinami maszynowymi kaliber 50, HB, M2.
28. Są one osadzone na trójnogach.
29. Tak, mamy rusznicę raketową.
30. Jest to 3.5-calowa rusznica raketowa.
31. Jest ich 5 albo 6-ciu. Nie jestem pewien ilu dokładnie.
32. Niektórzy z nich są wysuniętymi obserwatorami i rzadko wracają do baterii.
33. Strzelaliśmy w kierunku południowym.

34. Nie znam dokładnie kąta podniesienia, ale lufa działa była podniesiona wyżej, niż zwykle.
35. Używamy czterokrotnie powiększającej lunety (panoramki).
36. Możemy strzelać 4 pociski na minutę przez krótki czas i 2 pociski na minutę cały dzień.
37. Amunicji dostarcza sekcja amunicyjna baterii.
38. Nie wiem. Ja tylko widziałem tych, którzy rozwożą amunicję, przeważnie jest ich trzech. Oni nie pozostają nigdy dłużej w baterii.

OBSADA BATERII ARTYLERII POŁOWEJ - Część II

ODPOWIEDZI

39. Jestem działonowym.
40. Mam jedną 122 mm haubicę i 9-ciu ludzi.
41. Dopilnowuję, żeby moje działo było należycie obsłużone.
42. To znaczy, że muszę dbać, żeby było ono czyste i gotowe do strzelania no i aby miało ono wyszkoloną obsługę na służbie w każdej chwili gotową do otwarcia ognia.
43. Nie, robi to celowniczy, lub drugi celowniczy. Sprawdzam ich często, ażeby upewnić się, że działo wycelowane jest prawidłowo.
44. Ponieważ rozdzieliłem obsługę na dwie części, ażebyśmy mogli strzelać 24 godziny. To znaczy, że celowniczy i drugi celowniczy w rezultacie pełnią te same funkcje.
45. Wkopujemy i układamy dokoła niego worki z piaskiem.
46. Nie, to należy do obowiązków baterii. My tylko wkopujemy je, a bateria dostarcza ubezpieczenia dla całego rejonu.
47. Oni przychodzą z sekcji amunicyjnej (kolumny amunicyjnej), sekcji reperacyjnej oraz z dowództwa baterii.
48. Oni mają 9-ciu ludzi w tej sekcji.
49. Oni przywożą amunicję do baterii z dywizjonowego składu amunicyjnego.
50. Sekcja ta ma ogniomistrza, który jest jej dowódcą, trzech kaprali, którzy są kierowcami ciągników oraz pięciu kanonierów, którzy są amunicyjnymi.

51. Oni mają trzy 2 i 1/2-tonowe ciężarówki o małym rozstawieniu osi z zaczepem oraz 3 przyczepki amunicyjne, M.10.
52. Jest to tylko wymyślna nazwa kierowcy ciężarówki.
53. Mamy 2 i 1/2-tonową ciężarówkę o małym rozstawieniu osi z zaczepem, której używamy do przewożenia dział.
54. Tak, przewozimy na niej całą załogę i oporządzenie.
55. Rozkazy przychodzą do punktu kierowania ogniem, a następnie są przekazywane do dział.
56. Jest to miejsce, gdzie ogień baterii jest koordynowany.
57. Jest on obsługiwany przez dowództwo linii ogniowej baterii pod kierownictwem zastępcy dcy baterii.
58. W punkcie kierowania ogniem jest siedmiu ludzi.
59. Są tam dwaj porucznicy. Jeden jest zastępcą dowódcy baterii, a drugi jego pomocnikiem. Jest dwóch starszych ogniomistrzów; obaj oni są podoficerami ogniowymi. Jest tam również plutonowy pomiarowy, kapral--puszkarz i kapral--notujący komendy ogniowe.
60. Jest wymagane, aby jeden oficer był stale na służbie na punkcie kierowania ogniem.
61. Zazwyczaj jest to jeden z wysuniętych obserwatorów, ale otwarcie ognia może być nakazane przez nasz dywizjon, a nawet przez dwo artylerii dywizyjnej. Czasami oddział piechoty, który wspieramy, żąda otwarcia ognia, zazwyczaj jednak współpracuje on z nami za pośrednictwem jednego z wysuniętych obserwatorów.
62. Mamy trzech wysuniętych obserwatorów.
63. Zazwyczaj wspieramy batalion piechoty i wysyłamy po jednym obserwatorze do każdej z jego kompanii strzeleckich.
64. Wszyscy nasi wysunięci obserwatorzy są porucznikami.
65. Każdy wysunięty obserwator ma sekcję, która składa się z niego samego, plutonowego i bombardiera.
66. Plutonowy jest podoficerem zwiadowczym, a bombardier jest telefonistą i radiotelegrafista.
67. My mamy dowództwo baterii, zwiad baterii i sekcję reperacyjną.
68. Dowództwo baterii wykonuje całą pracę administracyjną dla baterii. Zwiad baterii przeprowadza rozpoznanie terenu

dla baterii do strzelania i buduje potrzebne linie telefoniczne do wysuniętych obserwatorów; sekcja reperacyjna ma cały personel gospodarczy baterii, jak kucharzy i mechaników.

69. Nie znam organizacji dowództwa baterii, zwiadu baterii lub sekcji reperacyjnej. W dowództwie jest ogniomistrz, zwiad baterii ma wielu żołnierzy łączności a kucharze i mechanicy są przy sekcji reperacyjnej.

WYSUNIĘTY OBSERWATOR ARTYLERII (POLOWEJ)

ODPOWIEDZI

1. Moja bateria znajduje się około 1500 metrów na północ od mego punktu obserwacyjnego.
2. Mój punkt obserwacyjny był na wzgórzu 452, tam gdzie wzięliście mnie do niewoli.
3. Mam cztery 122 mm haubice w baterii.
4. Mamy 2 plutony ogniowe, pluton obserwacyjny, pluton amunicyjny, dowództwo i pluton naprawczy.
5. Każdy pluton ogniowy ma 2 działa.
6. Nasze działa są przyczepkowe.
7. Używamy samochodów ciężarowych.
8. Mamy 9 samochodów ciężarowych.
9. Osiem samochodów ciężarowych jest 2 1/2-tonowych 6x6 i jeden 1/4-tonowy 4x4.
10. Nie, 4 z nich używane do przeciągania dział są MRO z zaczepką. (MRO--znaczy małe rozstawienie osi). Pozostałe 4 ciężarówki są to standartowe 2 i 1/2-tonówki 6x6.
11. Jest to samochód dowodzenia dowódcy baterii.
12. Kapitan Joseph Williams.
13. Jednym z najlepszych. Był on w Szkole Artylerii i zna swoją pracę. Jest on surowy, ale bardzo sprawiedliwy dla wszystkich żołnierzy baterii. Jest on bardzo lubiany i dowodzi najlepszą baterią w dywizjonie.
14. Podpułkownik William B. Johnson.
15. Przeciętnym. Miewałem lepszych dowódców dywizjonu. Myślę, że jest on mniej więcej średnim dowódcą.

16. Telefonuję do nich i mówię, że chcę, aby strzelali.
17. Nie, mam również radiostację, której używam jeśli telefon nie działa.
18. Używam aparatu telefonicznego EE8A do kontaktowania się z baterią.
19. Mam radiostację AN/GRC-6.
20. Telefonuję do niej.
21. Nie, telefonu brzęczykowego do łączności z piechotą.
22. Nie, telefon brzęczykowy jest jedynym sposobem kontaktowania się z piechotą z wyjątkiem, kiedy idę z piechotą na patrol.
23. Piechota dostarcza mi radiostacji, przy pomocy której nawiązuję łączność z m.p. dowódcy.
24. To nowy model, którego dopiero zaczęto używać. Zdaje mi się, że nazywają go AN/PRC-10.
25. Nie, muszę, przekazywać rozmowy z baterią za pośrednictwem piechoty.
26. Komunikuję się przez radio z piechotą, która przekazuje meldunek do mego dywizjonu przez telefon, a dywizjon z kolei zawiadamia baterię.
27. Sygnałem wywoławczym jest "biała sowa" (white owl).
28. Moim sygnałem wywoławczym jest "wysunięta biała sowa" (white owl forward).
29. Oni mają sygnał wywoławczy; "zdolny bagnet" (bayonet able).
30. Podstawowym sygnałem wywoławczym dywizjonu jest "sowa". Jedyny sygnał, którego kiedykolwiek używałem jest "sowa 3" i dotyczy punktu kierowania ogniem.
31. Zawsze używaliśmy takiego samego przez telefon. Sygnał wywoławczy radiowy zmieniają co dwa lub trzy tygodnie.
32. Używaliśmy takiego samego w łączności radiowej, ale miał on być zmieniony za parę dni.
33. Prawie do każdego celu. Jest jedno ograniczenie, mianowicie, aby cel był dostatecznie duży, a więc przedstawiał pewną wartość.
34. Do każdej grupy, która liczyłaby od 8 do 10 ludzi.

35. Nie, czasami podpuszczamy ich dostatecznie blisko, ażeby móc wziąć któregoś do niewoli.
36. Tak, miałem rozkaz strzelać do każdego pojazdu, który zobaczę.
37. Prawie tak dużo, jak tylko chcę.
38. Jedyne wypadek, kiedy ograniczono mnie w zużyciu amunicji, miał miejsce wówczas, gdy oszczędzaliśmy jej na specjalne zadania ogniowe.
39. Nie, nie wolno mi marnować amunicji. Muszę przeznaczyć odpowiednią ilość pocisków do każdego celu.
40. Trzymamy podstawowy zapas amunicji na każde działo.
41. Podstawowy zapas amunicji liczy 250 pocisków.
42. Ponieważ tyle możemy przewieźć własnymi środkami transportowymi.
43. To zależy od celu.
44. Użyłbym granatu zwykłego z zapalnikiem czasowym, zmienno-czasowym, lub z zapalnikiem uderzeniowym.
45. Zapalnik zmienno-czasowy jest najlepszy, chociaż czasowy jest prawie tak samo dobry.

OFICER ŁĄCZNIKOWY ARTYLERII POŁOWEJ

ODPOWIEDZI

1. Jestem oficerem łącznikowym artylerii polowej.
2. Ja współpracuję z oddziałem piechoty, który mój dywizjon wspiera i pomagam koordynować ogień wspierający piechotę.
3. Współpracuję bezpośrednio ze sztabem dowódcy piechoty w jego m.p.
4. Zwykle pracuję ze sztabem batalionu piechoty, ale pracowałem także z dowództwem pułku.
5. Owszem, dość lubię, bo to jest okazja pokazania im, ile korzyści mają z artylerii.
6. Ja nie pracuję dla baterii, lecz dla 349-go dywizjonu artylerii polowej.
7. W moim dywizjonie jest czterech oficerów łącznikowych.

8. Oni robią to samo, co i ja. Dwóch z nich współpracuje z innymi batalionami piechoty tego pułku a trzeci z dowództwem pułku piechoty.
9. Bardzo mała. Oficer łącznikowy przy pułku ma pod sobą większy obszar, ale ma tę samą funkcję, t.zn. koordynację całego ognia artyleryjskiego, jaki jest przewidziany dla jednostki.
10. W murowanym budynku na północno-zachodnim stoku wzgórza 396.
11. Major Williams.
12. Wydaje się, że jest dobrym żołnierzem. Wszyscy w dowództwie batalionu mają dużo szacunku dla niego jako człowieka i jego umiejętności.
13. To jest 3-ci baon 29-go pułku piechoty.
14. On jest w małej dolinie wprost na zachód od wzgórza 503.
15. Bateria "C" jest w dolinie przy dowództwie batalionu. Bateria "A" jest w dolinie wprost na zachód od dowództwa baonu. Bateria "B" jest w dolinie wprost na wschód od dowództwa batalionu.
16. Nie wiem. Od dłuższego czasu nie byłem w bateriach i słyszałem, że się wszyscy zmienili. Dawniej byli--kapitan Brown w baterii "A", kapitan Smith w baterii "C" i porucznik Peters w baterii "B".
17. Podpułkownik William B. Johnson.
18. Tak. To jeden z najlepszych. On rzeczywiście zna swoją robotę i wie wszystko, co się dzieje w batalionie i zna każdego współpracownika.
19. (Generał brygady) Mike O'Toole.
20. Najlepszy jaki może być. Wszystkie jego teorie są wykładane w szkole artylerii.
21. Około mili na północ od dowództwa batalionu w jakimś lasku wzdłuż brzegu rzeczki koło przecięcia z drogą.
22. Po prawej stronie drogi jadąc na północ i około 100 metrów od drogi.
23. To jest tuż przed przejściem rzeczki.
24. Ja nie mam bezpośredniej obserwacji i muszę pracować przez wysuniętych obserwatorów i obserwatorów lotniczych.
25. To jest obserwator, który lata lekkim samolotem nad terenem npla.

26. Mamy 2 lekkie samoloty i oba są używane do obserwacji z powietrza.
27. Mam radio AN/GRC-6, którym mogę się kontaktować i z punktami obserwacji powietrznej i z wysuniętymi obserwatorami.
28. Nie, ja mam bezpośrednią linię telefoniczną do wysuniętych obserwatorów, a gdy to zawiedzie, mogę używać telefonów piechoty. W wypadku, kiedy nie mogę osiągnąć obserwatorów powietrznych przez moje radio, mogę telefonować do dywizjonu, a oni kontaktują się z obserwatorem powietrznym.
29. Tak, lecz w wypadku uszkodzenia, mogę mieć do dyspozycji telefon piechoty i mogę połączyć się z dywizjonem.
30. Wywołuję putk piechoty i staram się dostać do dywizjonu przez oficera łącznikowego artylerii przy pułku piechoty. Jeśli jego telefon nie działa, wtedy piechota woła dywizję, dywizja woła artylerię dywizyjną i w końcu artyleria dywizyjna woła mój dywizjon.
31. Nie jestem pewien. Byłem tylko raz i to tylko po zapadnięciu zmroku.
32. Ma się znajdować w mieście Williamsburg.
33. Nie wiem dokładnie, ale zwykle oni zajmują największy budynek w mieście.

OFICEROWIE ŁĄCZNIKOWI (PUTK) - Część I

ODPOWIEDZI

1. Kapitan Fabian Rene Voyet, proszę pana.
2. Należę do kompanii gospodarczej 26 Pułku (Piechoty) Strzelców, 9 Dywizji (Piechoty) Strzelców.
3. Jestem oficerem łącznikowym.
4. Przy 62 Pułku (Piechoty) Strzelców.
5. Do 12 Dywizji (Piechoty) Strzelców.
6. Pułkownik Yaban. Zdaje mi się, że jego pełne nazwisko brzmi Rolf Yaban.
7. Są to sąsiadujące pułki. 62 pp jest na lewo czyli na południe od 26 pp.
8. Droga Halfa-Martinique.

9. Jest bardzo silny punkt oporu mniej więcej pięćdziesiąt jardów od rzeki, a około dziesięć jardów od drogi. Znajduje się ona w zagajniku sosnowym na małym pagórku.
10. Tak, w tym miejscu jest most.
11. Co pan rozumie przez "duży ruch"?
12. Nie jestem saperem, ale zdaje mi się, że nie.
13. Słyszałem, że jego nośność wynosi 2 tony. Przynajmniej pułkowy oficer operacyjny tak mi powiedział na podstawie informacji od saperów.
14. Silna placówka znajduje się wśród drzew naprzeciwko czaty 26 pp.
15. Zdaje mi się, że na każdym stanowisku jest jeden pluton. Nie wiem jednak tego na pewno.
16. Parę dział przeciwpancernych z Pułku Artylerii Przeciwpancernej naszej dywizji jest na stanowisku mniej więcej 100 jardów w górę drogi.
17. Nigdy nie widziałem rozmieszczenia w terenie, ale według mapy sytuacyjnej stanowisko znajduje się na lekkim wzniesieniu i na zakręcie drogi.
18. Nie mam pojęcia.
19. Aż do 30 Pułku.
20. O, on jest częścią naszej dywizji.
21. Strumień Scinie.

Note: Questions 22-36 intentionally omitted.

OFICEROWIE ŁACZNIKOWI (PUŁK) - Część I

ODPOWIEDZI

37. Żadnego. Jedyne co wiem o tej jednostce to ze szkicu sytuacyjnego i z tego, co usłyszałem w pułku.
38. O, on został poprzedniej nocy zluzowany przez trzydziestkę. Nie słyszałem, gdzie jest 19-ty w tej chwili, ale jest zluzowany.
39. W tym wypadku myślę o zeszłej nocy. Zmiana miała być ukończona dziś rano o godzinie 5-tej.

40. Hm, to mogła być zwykła zmiana pułków, lecz osobiście przypuszczam co innego. Myślę, że nastąpiła ona na skutek tego, że pułk nie jest zdolny do walki w pełni. Pan wie, że tydzień temu dostali porządnie w skórę. Słyszałem, że stracili 20% strzelców.
41. Mówił mi o tym kapitan Romanez.
42. Jest na pozycji ryglowej w sąsiedztwie skrzyżowania drogi Conto--Meda i drogi, która jest granicą między 1-szym i 2 gim batalionem.
43. Jest w lasku wprost na zachód od m.p. dowództwa pułku.
44. W miasteczku Conte.
45. M.p. dowództwa jest w ratuszu, natomiast S1 i S4 (Jedynka--Oddział Personaln i Oddział 4-ty - Zaopatrzenie) są w budynku poczty. Kwatery dowódców są w domu burmistrza.
46. Wiem jedynie, że 1-sza kompania 3-go batalionu zapewnia ochronę pułkowego posterunku bojowego.
47. Jest tam kilka samobieżnych 75 mm dział z pułkowej kompanii przeciwzołgowej. Widziałem dwa z nich.
48. Nie wiem. Działa są wydzielone z kompanii i przydzielone do batalionów.
49. Na wschodniej stronie wzgórza w lasku około 1/2 mili na zachód od m. Conte.
50. Droga przechodzi około 100 jardów od lasku. Lasek jest na południowej stronie drogi.
51. Pułkowy oficer operacyjny (szef sztabu pułku) mjr. Carruba mówił mi, że jest w dużej chałupie.
52. Nie wiem, nigdy tam nie byłem.
53. Podpułkownik Juliusz Surranti.
54. Żołnierze, zdaje się, nie bardzo go lubią.
55. Tego nie wiem. Właśnie przyszedł do pułku może tydzień temu. Dotychczas nawet go nie widziałem.
56. To jest mój przyjaciel kapitan Juan Cesar Philipi. To właśnie on mi powiedział że podpułkownik jest nie lubiany przez ludzi. Nie powiedział mi dlaczego.
57. On jest bardzo dobry. Wszyscy przypuszczali, że on obejmie dowództwo batalionu.

58. Kapitan Jezus Pedro Segura. Philipi mówi, że jest to wybitny oficer. On zdaje się wie wszystko o waszych oddziałach, gdy batalion jest w linii. Mówi się o tym, że Segura ma przejść do dwójki pułkowej.
59. Dlatego, że major Vapistola, pułkowy oficer informacyjny uważany jest za najlepszego w dywizji i ma przejść na dywizyjną dwójkę w ciągu tygodnia. Segura zajmie jego miejsce w pułku.

OFICEROWIE ŁĄCZNIKOWI (PUŁK) - Część III

ODPOWIEDZI

60. Czy pan nic nie wie o naszej jednostce? Pułkownik Fernando Felice.
61. On jest bardzo dobrym oficerem.
62. A więc uważam, że pułkownik jest bardzo doświadczonym taktykiem i chociaż jest bardzo wymagający, jest on poważany przez oficerów i szeregowych w pułku. Dodam, że jest moim wujem.
63. Pułkownik uważa go za bardzo dobrego, ale ja go uważam za zarozumiałego. Jego szef kancelarii wykonuje większość jego roboty, t.j. st. sierżant Vesta.
64. Tak, major jest jednym z najlepszych. On wkrótce zostanie szefem oddziału.
65. To jest pogłoska.
66. Pedro Vespucci. On jest bardzo niezadowolony, bo ma funkcje majora, a jest ciągle kapitanem.
67. O, on jest bardzo dobrym oficerem, tylko z jakiegoś powodu w naszej dywizji awanse są opóźnione.
68. Tak, słyszałem.
69. Kapitana Romanez, naszego oficera łącznikowego w dywizji.
70. Nie słyszałem skarg.
71. Nowy oficer, kapitan Reno, jest kwatermistrzem.
72. Kapitana.
73. Działam jako osobisty przedstawiciel dowódcy pułku.

74. O, przekazuję rozkład patroli obu jednostkom i zawiadamiam mój pułk, jeśli 62 pp otrzymuje specjalne zadania. Zawiadamiam mój pułk, jakiego hasła i odzewu będzie używał 62 pp w ciągu 24 godzin. Moją najważniejszą robotą, wedle oficera operacyjnego, jest przysłuchiwanie się omawianiu przez oficera operacyjnego 62 pp z oficerami innych komórek sztabu jakichś przyszłych działań. Wtedy mówię majorowi Vapistola o tych zamierzonych planach. Major Vapistola więc wie z góry o tych operacjach nim dostanie oficjalne zawiadomienie.
75. O, tak, szczegółowe notatki.
76. Osobiste rozkazy zarówno jak plany. Właściwie wszystko co wymaga albo kontaktu osobistego albo ze względu na charakter tajny nie może być przekazane przez telefon lub radio. Również przeprowadzam wymianę szkiców między obu jednostkami.
77. O szkice wykazujące stanowiska i plany, które mają znaczenie dla obu dowódców.
78. Pozycje jednego pułku przylegające do odcinka drugiego pułku.

OFICEROWIE ŁĄCZNIKOWI (PUŁK) - Część IV

ODPOWIEDZI

79. Około jednej mili na zachód od m. Boise, na południowej stronie drogi.
80. W tym rejonie jest tylko duży las, jeśli o to panu chodzi. Jest tam dosyć duże wzgórze około 1000 jardów na zachód od m.p. dowództwa. To jest wzgórze 170, bo taka jest jego wysokość.
81. Od głównej drogi prowadzi droga polna, która w połowie lasu skręca na zachód. M.p. dowództwa jest na tym zakręcie po obu stronach drogi. Drzewa tak zakrywają drogę w tym miejscu, że jej nie widać z powietrza.
82. Wszystkie z wyjątkiem zaopatrzenia. Punkt zaopatrzenia jest "drugim rzutem pułku". Nie wiem, gdzie się on znajduje.
83. Kiedy opuściłem 62 pułk jechałem główną drogą do m. Boise.
84. W połowie drogi między 62 pp a m.p. dowództwa jest bateria artylerii.

85. Znak przy drodze wskazuje, że jest to 1-sza bateria 112 pułku artylerii. Z tego wnioskuję, że to jest nowy pułk. Ja nic nie wiem o tej jednostce, ale major Velquei, oficer operacyjny 62-go pułku myśli, że to dobry oddział. Oni mają pełny stan, ponieważ jestem pewien, że widziałem 4 działa w baterii. Tak, jestem pewny, że tam były 4 działa. Dwa były po prawej stronie drogi, a dwa po lewej stronie. One wszystkie były poza małymi wzgórzami i żywopłotem, który ciągnął się z północy na południe.
86. Powiedziałbym, że od 50 do 60 jardów. Kiedy się weźmie pod uwagę drogę, bateria ta rozciąga się na przestrzeni 250 do 300 jardów.
87. 75 mm.
88. Żadnych nie widziałem, ani o żadnych nie słyszałem.
89. Tam jest stale żandarmeria. Widziałem tam także punkt zaopatrzenia, który został uruchomiony w ciągu ostatniego lub ostatnich dwu dni. Jednak ja nie wiem, co tam jest.
90. Jeden z żandarmów powiedział mi o tym.
91. Szpital cywilny zamieniono na wojskowy szpital polowy. Myślę, że to wszystko co jest w mieście.
92. Dojechałem do głównego skrzyżowania dróg w mieście i wtedy skręciłem w lewo na szosę nr 17. Posuwałem się wzdłuż tej drogi około dwóch mil aż dojechałem do rozwidlenia dróg.
93. Nie wiem o żadnych.
94. Posuwałem się prawą odnogą, bo jest krótsza. Słabą stroną tej drogi jest fakt, że jest ona za blisko linii frontowej. To było powodem, że zostałem złapany. To nie jest moja wina, bo pułkownik Felice kazał mi posuwać się tą drogą.
95. To jest dobra droga pokryta żwirem.
96. Ja nigdy nie widziałem czołgów na drodze, ale widziałem ślady gąsienic wyciśnięte na niej. Nie pamiętam, gdzie i kiedy.
97. Ja nic nie wiem o czołgach. Ja tylko powiedziałem, że widziałem ślady.
98. Prawe rozwidlenie prowadzi do m. Halfa.
99. Żadne. Na tym terenie znajdują się zabudowania dawnego obozu, ale nie ma tam teraz żadnych jednostek.

100. Mniej więcej pluton strzelców i kilka samobieżnych dział z 62 pułku. Poprzedniego dnia zatrzymałem się i rozmawiałem z nimi i oni powiedzieli mi, że są z 62 pułku. Działa samobieżne były kalibru 80 mm. Strzelcy byli z 1-szej kompanii, 1-szego baonu. To jest baon odwodowy.
101. Nic. Miasto jest zniszczone przez artylerię i bombardowanie powietrzne.
102. One są w ruinach budynków, w zachodniej stronie miasta i osłaniają drogę do m. Martinique. Są tam strzelcy, aby bronić ich przed atakiem waszej piechoty.
103. Posuwałem się przez miasto, aż się znalazłem około pół mili poza miastem. W tym miejscu jest droga, która skręca na lewo, to znaczy na północny-zachód. To jest droga gruntowa, która prowadzi do m. Conte.
104. Żadnych.
105. Jest kilka. Przede wszystkim jest tam posterunek pilnujący skrzyżowania albo zakrętu. Jest to drużyna 1-szej kompanii, 2-go baonu. Oni mają bezpośrednie połączenie telefoniczne z 2-im dyonem.
106. Tam jest bateria haubic.
107. Chwileczkę, pomyliłem się. To jest dywizjon, zdaje się 1-szy dyon z 157-go pułku haubic. Ja nie jestem bardzo pewny, który dyon. Na ich stanowiskach nie ma znaku rozpoznawczego, ale jestem pewien, że na planie sytuacyjnym z 26-go byli oznaczeni jako 1-szy dyon. Droga nie jest blisko ich stanowisk, aby je można było zobaczyć, a zresztą oni mają te haubice dobrze zamaskowane.
108. Na wschód od drogi i jak powiedziałem około 400 jardów.
109. Myślę, że ten punkt to jest jedyny punkt wzdłuż całej drogi, który jest na szczycie grzbietu. Stanowiska rozciągają się na wschód od tego grzbietu. To jest jedyny sposób, w jaki mogę opisać stanowiska.
110. Nie wiem. One są bardzo dobrze zamaskowane.
111. Żadne.

OFICEROWIE ŁĄCZNIKOWI (PUŁK) - Część V

ODPOWIEDZI

112. Dowództwo znajduje się przy batalionie odwodowym pułku, ale plutony są przy baonach na linii.
113. Podczas tej operacji znajdował się przy kompanii gospodarczej pułku.
114. Znajduje się w pobliżu przy drodze prowadzącej z m. Conte do tyłu.
115. Prowadzi ona do m. Meda.
116. Szczerze mówiąc ja wiem tylko o dowództwie dywizji.
117. Naszej 9-tej dywizji.
118. Nie wiem. Ja tylko słyszałem, że jest w mieście. Zdaje mi się, że Romanez mi to powiedział. Ja nigdy tam osobiście nie byłem.
119. Generał dywizji Rafał Sarles.
120. Dużo się nie mówiło o generale. On jest w wojsku dosyć długo i uchodzi za doświadczonego żołnierza.
121. Generał brygady Antonio Veglison. Wiem, że on jest też dobrym żołnierzem.
122. 30-tym dowodzi Alfredo Henroid. On został pułkownikiem w ostatnim tygodniu. 19-tym dowodzi pułkownik Hautponl. Nie wiem, jak on ma na imię, ale on nie jest zbyt lubiany przez swoich ludzi.
123. Nie wiem, ale słyszałem, że tam było duże niezadowolenie wśród oddziałów od czasu, kiedy oni dostali w skórę niedawno temu.
124. Pułkownik Solorzano. Ja nie wiem, jak on ma na imię. Ja nie o nim nie wiem.
125. Nie wiem, bo były duże zmiany w artylerii i nie wiem, kto dowodzi tymi jednostkami.
126. Nie wiem. Widziałem ich wozy na drodze, ale nie wiem, gdzie oni stoją.
127. Kapitan Reno mówił, że tuż na południe od m. Meda.
128. Nie wiem na pewno, ale zwykle oni są przy kompanii gospodarczej kwatery głównej dywizji.

OFICEROWIE ŁĄCZNIKOWY - Część VI

ODPOWIEDZI

129. Są tam jeszcze 54. i 151. pułk. 151 pułk zluzuje wkrótce 62 pułk.
130. On ma odejść w nocy na 20-go bieżącego miesiąca.
131. Pułkownik Zamora, o ile utrzyma się do tego czasu.
132. No bo Zamora ma gwałtowne usposobienie i jeżeli będzie chciał wykonać natarcie na własną rękę, zrobi to pod lada pozorem. Dowódca dywizji Germino krzywi się na to i wobec tego wszyscy w 62-im oczekują, że Zamora zostanie zwolniony.
133. Nie.
134. Pułkownik Roberto Bordeaux. O, to jest karierowicz! On już wyrobił sobie dobrą markę i na pewno zajdzie wysoko.
135. Osobiście nie wiem, ale wydaje mi się, że są nieźli, mają bowiem wkrótce otrzymać tytuł fizylierów.
136. Z tego co widziałem wnioskuję, że nie są oni tak bojowi jak w 26. pułku. Powiedziałbym nawet, że jest to obecnie najgorszy pułk na całym froncie.
137. Nic nie wiem o ich artylerii. Jednakże zdaje mi się, że 62 pułk jest zadowolony ze wsparcia ogniowego, jakie od nich otrzymuje.
138. O ile wiem, dotychczas otrzymywaliśmy takie uzupełnienia, jakich potrzebowaliśmy. Słyszałem jednakże, że trudności z ich otrzymywaniem będą większe w niedalekiej przyszłości.
139. Krótko mówiąc pułk nigdy nie tracił więcej, niż dziesięć do dwunastu procent stanu na raz. Te luki wypełniano natychmiast uzupełnieniem.

CEKAEMISTA

ODPOWIEDZI

1. Pluton CKM-ów i Broni Towarzyszącej, 1. kompania strzelecka, 4. pułk strzelców, 1. gwardyjska dywizja strzelców.

2. 22 szeregowców i jednego oficera.
3. Dwa.
4. Nie, jeden musieliśmy zostawić w reperaturacji.
5. 7.62 mm M1943 "Goriunov".
6. On strzela taśmową amunicją. Używamy złączy metalowych, czasami zaś używamy taśm parcianych. W taśmie parcianej mieści się 250 nabojów, a w metalowej tylko 50, ale można je łączyć również do 250-ciu. Karabin działa na zasadzie wykorzystania gazów, a chłodzony jest powietrzem. Szybkość początkowa wynosi 2,620 stóp na sekundę, a skuteczność ognia wynosi 1000 m. Ogólna długość, myślę, że jest około 46 cali. Wobec tego, że jest ciężki, używaliśmy zwykle trójnogu 1931 "Universal". Sam karabin waży 30 funtów, a razem z trójnogiem waży 89 funtów. Można strzelać z niego 300 do 400 pocisków na minutę. On ma uchwyty w kształcie litery D, podstawa celownika ma podziałkę od 0 do 2,000 metrów dla 1908 normalnej amunicji, a dla 1930--podziałkę od 0 do 2,300 metrów dla amunicji o wzmocnionym ładunku prochowym.
7. Tylko jeden.
8. 82 mm.
9. Pięciu.
10. Sierżant--dowódca drużyny, celowniczy--to właśnie ja i drugi celowniczy--szeregowy dwóch amunicyjnych--obaj szeregowi.
11. Jest to rodzaj rowu o długości około 5 metrów oraz 2 i pół metra głębokości, w kształcie litery U. Zaokrąglona część zwrócona jest na południe. Karabin maszynowy znajduje się właśnie na krawędzi tej zaokrąglonej części, poza osłoną zrobioną z ziemi i worków z piaskiem.
12. Ten CKM znajduje się poza okrągłakami, które są ułożone jeden na drugim. Z tyłu za nimi znajduje się płytki rów o głębokości około jednego metra. Kaem jest umieszczony w taki sposób, że strzela przez wąską szparę między dwoma okrągłakami.
13. Sierżant i my wszyscy mieliśmy pistolety maszynowe 7.62 PPS 1943.
14. No, dowódca plutonu, porucznik Orłow, wybrał je. Miał on jakąś kartkę papieru, na którą często patrzył. Ten papier był pewnie z batalionu, a może nawet z pułku. Fajnie to wyglądało. Było tam pełno strzałek i kropkowanych linii. W niektórych kółkach, narysowanych kropkowanymi liniami, był wpisany numer naszego batalionu.

15. Pluton miał przydzielone dwa samochody ciężarowe 4x2 GAZ-51. Używają ich zwykle drużyny moździerzy.
16. Nie wiem.
17. Zdaje mi się, że z batalionowego punktu zaopatrzeniowego.
18. Nie wiem.

PERSONEL SANITARNY - Część I

ODPOWIEDZI

1. Do plutonu sanitarnego 142-go pułku strzelców 30-ej dywizji strzelców.
2. Szukanie rannych.
3. Porucznik Gonzales.
4. On jest dowódcą sekcji sanitarnej przydzielonej do 1-go batalionu.
5. Do 1-go batalionu 142-go pułku strzelców.
6. Jestem zastępcą dcy sekcji.
7. 1 oficer i 6 szeregowych.
8. 1 zastępca dowódcy sekcji, 2 sanitariuszy kaprali, 3 sanitariuszy szeregowych.
9. Bo reszta personelu była zajęta zbieraniem innych rannych na linii frontu.
10. 1200 metrów na wschód od miejsca, gdzie wzięto mnie do niewoli.
11. Batalionowy punkt opatrunkowy.
12. Kazano mi pojechać gruntową drogą na zachód aż do ostrego skrzyżowania drogi. W tym miejscu droga idzie na południowy zachód, ale ja miałem jechać dalej na zachód na przełaj. Powiedziano mi, że po przejechaniu wąwozu będzie rzeczka 200 metrów na zachód od skrzyżowania drogi. Ranni mieli się znajdować 400 metrów na zachód od tego miejsca. Nie znalazłem tych rannych, bo wasi żołnierze wzięli mnie do niewoli, jak tylko przeszedłem przez rzeczka.
13. To było łatwe. Punkt opatrunkowy 1-go batalionu i miejsce postoju dowództwa 1-go batalionu znajdują się w namiotach na północnej stronie drogi. Droga prowadzi ze wschodu na

- zachód przed samym punktem opatrunkowym i m.p. dowództwa batalionu.
14. Pamietam, że przejechałem dwa mosty.
 15. 100 metrów.
 16. Nie zauważyłem ani żadnych moździerzy ani dział, kiedy jechałem dziś rano. W rzeczywistości nic nie widziałem, nawet ludzi, bo było jeszcze ciemno, kiedy dojechałem do rzeczki.
 17. Słyszałem jak działa strzelały, ale nie znam ani rodzaju ani położenia tych dział. Słyszałem ludzi rozmawiających w wąwozie, ale nie mogę dokładnie określić, gdzie oni się znajdowali i ilu ich tam było. Czołgów też nie słyszałem.
 18. Czterech oficerów i 26 szeregowych.
 19. 1 kapitan, 3 poruczników, 1 zastępca dowódcy plutonu, 8 kaprali, 4 sekcyjnych i 13 szeregowych.
 20. Kapitan jest dowódcą plutonu. Pluton dzieli się na 4 sekcje. Każda sekcja przydzielona do każdego z trzech batalionów ma jednego porucznika, jednego podoficera sekcyjnego (dowódcę sekcji) dwóch kaprali i trzech szeregowych. Kapitan, zastępca dowódcy plutonu i jeden szeregowy tworzą dowództwo plutonu (sanitarnego) przydzielonego do pułku. Pozostały personel--jeden podoficer, dowódca sekcji, dwóch kaprali, trzech szeregowych--tworzą pułkowy punkt opatrunkowy.
 21. Nie wiem, ilu było rannych w ciągu tygodnia, ale wczoraj przyniesiono 14.
 22. Nie wiem.
 23. Z lekkich karabinów maszynowych, karabinów i karabinków.
 24. Wszystkich rodzajów dział.
 25. Z pułkowego punktu opatrunkowego.
 26. Nie znam dokładnie ilości, ale nigdy nam jej nie brakuje.
 27. Nie wiem.
 28. Żadnych.
 29. Pełną skrzynkę.
 30. Gazę i watę.
 31. W szpitalu polowym.

32. Nie wiem. Ewakuujemy wszystkich rannych i chorych przez pułkowy punkt opatrunkowy.
33. We wsi Kools.
34. W ratuszu.
35. Oni mają wykształcenie lekarskie.

PERSONEL SANITARNY - Część II

ODPOWIEDZI

36. Dobrze.
37. Moim obowiązkiem jest opiekowanie się chorymi i rannymi.
38. 50 do 70 ampułek.
39. Zwykle 10 butelek, ale czasami więcej, zależnie od sytuacji.
40. 10.
41. Dwie butelki po 1000 APC (tabletki rodzaju aspiryny) w każdej butelce.
42. Dwie skrzynki penicyliny.
43. 96 buteleczek.
44. 300,000 jednostek.
45. Około 80 rolek--50 rolek 3-calowej i 30 rolek 2 calowej.
46. Od 10 do 15 kilo.
47. Mamy 2 skrzynie po 6 butelek w skrzyni. Każda butelka zawiera 1000 cc wody.
48. Sześć.
49. 18 pasów--3 pasy na jedno nosze.
50. Około 30 tubek.
51. Bez ograniczenia.
52. Grypa i zapalenie opłucnej.
53. Nie znam dokładnego procentu. Żołnierze mający objawy tej choroby są wysyłani do tyłu. Szpital polowy lub

- szpital główny stwierdzają, czy dany osobnik ma tę chorobę.
54. Różnie bywało. Pamiętam okres, kiedy 50% stanu 1-go batalionu chorowało na grypę. Większość żołnierzy było ewakuowanych do szpitala polowego. Kiedy wyzdrowieli zostali oni odesłani do swoich jednostek.
 55. 1-szy batalion stracił 15 ludzi. Ogólne straty nie są mi znane.
 56. Ani jednego żołnierza nie leczyłem na bronchit.
 57. Zdaje mi się, że trzy. Ci chorzy byli wysłani do szpitala polowego.
 58. Chyba około 30% żołnierzy ma gruźlicę albo zapalenie opłucnej. W wypadku, kiedy jakiś żołnierz ma objawy którejs z tych dıróch chorób, on jest ewakuowany do szpitala głównego.
 59. Dyzenteria.
 60. Około 5%. Żołnierze chorujący na czerwonkę są ewakuowani do szpitala polowego. Lżejsze wypadki lub biegunka są leczone w punkcie opatrunkowym.
 61. Nikt.
 62. Około 40% miało lub ma malarię. Ci ludzie są wysyłani do szpitala polowego, albo do głównego.
 63. Żadnych.
 64. Nigdy nie leczyłem tyfusu plamistego ani brzuszego. Nie było takich wypadków w dywizji.
 65. Tej zimy mieliśmy pięć wypadków ale poprzedniej 50% ludzi miało mniejsze lub cięższe odmrożenia.

GONIEC

ODPOWIEDZI

1. Jestem kierowcą przy składnicy meldunkowej w dowództwie batalionu.
2. Od czasu do czasu wożę gdzieś starszego sierżanta lub adiutanta, ale główną moją pracą jest rozwożenie codziennych meldunków specjalnych.
3. Ja zawsze jeżdżę łazikiem; jest zbyt daleko do różnych dowództw aby chodzić pieszo.

4. Tak, do dowództw kompanii i do dowództwa pułku.
5. Wszystko to są pierwsze rzuty dowództw, z wyjątkiem drugiego batalionu, który jest drugim rzutem.
6. Zwykle raz dziennie. Czasami robię dwa lub więcej objazdów jeśli jest coś pilnego do dostarczenia, jak np szkice sytuacyjne, albo zeznania jeńców wojennych.
7. Meldunki do kompanii są zwykle adresowane do dowódcy, albo szefa kompanii, a meldunki do pułku przeważnie idą do wywiadu (S2), do oddziału operacyjnego (S3), albo do dowódcy.
8. W nocy stoję na warcie, albo zastępuję kogoś przy centrali telefonicznej. Szef łączności nauczył mnie operowania radio-telefonem, abym później mógł załatwiać również meldunki radiowe.
9. "Bulldog".
10. Pułk ma znak wywoławczy "Czarny Wąż", a kompanie, dowództwa ABCD mają znaki wywoławcze "Brylant", "Bermudy", "Piekarnia", "Bokser" i "Szerszeń".
11. Jest to mniej więcej w połowie drogi między główną drogą zaopatrzeniową, a główną linią oporu w stromym wąwozie.
12. Tak, mniej więcej 200 metrów na północ.
13. Jest ono przy głównej drodze zaopatrzeniowej w kierunku północnym, około 1500 metrów, po lewej stronie drogi.
14. Znajduje się ono na terenie nizinnym tuż na wschód od małego siódła w łańcuchu gór, które biegną w tym punkcie równoległe do głównej drogi zaopatrzeniowej.
15. Znajduje się ono w starej murowanej chałupie, która była dość postrzelana. Nie ma tam zamaskowania, ale blisko budynku rosną drzewa.
16. Tak, są tam dwa mosty; jeden z nich znajduje się około 50 metrów przed wjazdem na główną drogę zaopatrzeniową, a drugi akurat przed skrzyżowaniem na drogę prowadzącą do dowództwa.
17. Pierwszy most jest mostem pontonowym, drugi jest zrobiony z betonowych słupów i desek rozciągniętych między nimi.
18. Nie jestem pewien, ale wiem, że most pontonowy nie jest wystarczająco mocny dla czołgów, gdyż widziałem, jak przeprowadzały się one w tym punkcie w bród przez rzeczkę. Drugi most jest wystarczająco duży dla wszelkich pojazdów; nawet może być użyty dla przewozu 8-calowych haubic.

19. Ja nigdy nie ugrzęźłem, ale 6x6 (ciężarówki mające napęd na 6 kół) musiały być czasami wyciągane z błota. To zdarzało się bliżej batalionu. Na głównej drodze zaopatrzeniowej nigdy nie ma żadnych trudności w czasie deszczu, czy dobrej pogody.

DRUŻYNA MOŹDZIERZY

ODPOWIEDZI

1. 1 kompania, 2-gi batalion, 4 pułk strzelców, 1-sza dywizja strzelców gwardyjskich.
2. Ja jestem ładowniczym .
3. Jestem ładowniczym w drużynie moździerzy 82 mm.
4. Dowódca drużyny--plutonowy, celowniczy--kapral, ładowniczy --ja, 2 szeregowych--amunicyjnych.
5. 1 oficer i 22 szeregowych.
6. To obsługa ciężkich karabinów maszynowych.
7. Lufa ma 48 cali i jest gładka.
8. Ma na stałe wmontowaną iglicę, pociski ładuje się od przodu, które odpalają przy uderz niu.
9. Powiedziałbym, że szybkostrzelność na minutę wynosi 18-20 pocisków. Donośność od 70 do 3200 metrów.
10. 134 funty.
11. Kąt odchylenia 6° a podniesienia od plus 45° do plus 85° .
12. Może być rozłożony na 3 części i przenoszony przez żołnierzy. Mamy także koła, które możemy dołączyć. Rozkłada się na podstawę, dwójnog i lufę.
13. Około 7.3 funta.
14. Teraz używamy celowników przeziernikowych (panoramek), które zdobyliśmy na was. Nie wiem jaki to jest wzór i jakiej marki są one.
15. On tylko chodzi i sprawdza, czy nasze stanowiska są dobrze zamaskowane i czy są dostatecznie ubezpieczone.
16. Dziś rano jeszcze był w rejonie kompanii. Jutro ma być przesunięty na południe od skrzyżowania dróg.

17. Teraz oni są w rejonie kompanii -- w sekcji dowodzenia.
18. Jest dobra. Teraz też jest gorąca strawa. Dużo ziemniaków, chleba i mięsa.

ORGANIZACJA I SPRZĘT - Część I

ODPOWIEDZI

1. Plutonowy Oleg Pavlovitch Bartov.
2. Z przeciwlotniczego plutonu karabinów maszynowych, kompanii przeciwpancernej/przeciwlotniczej.
3. Ja jestem podoficerem politycznym od spraw wyszkolenia politycznego i propagandy.
4. Jeden oficer i 15 szeregowych.
5. On ma poczet dowódcy i 3 drużyny karabinów maszynowych przeciwlotniczych.
6. W poczcie dowódcy jest dowódca plutonu, porucznik; zastępca dowódcy plutonu--plutonowy; polityczny podoficer--plutonowy; i obserwator-łącznik--szeregowiec.
7. Każda drużyna składa się z dowódcy drużyny--plutonowego, celowniczego--kaprała, jego zastępcy--szeregowego i amunicyjnego--też szeregowego.
8. Trzy w każdej drużynie.
9. To jest ciężki karabin maszynowy kal. 12.7 mm DSHK, M1938. Działa on na zasadzie wykorzystania gazów, strzela amunicją taśmową i jest chłodzony powietrzem. Podstawa ma podwójne zastosowanie, może być zastosowana do strzelania do celów naziemnych i do powietrznych. Ta podstawa ma koła, które są odczepiane.
10. Szybkość początkowa wynosi 2900 stóp na sekundę. Skuteczna donośność pionowa 4950 stóp, a pozioma 2800 jardów, długość 62.3 cala, waga z trójnogiem i tarczą 367.4 funta. Praktyczną szybkostrzelność 125 pocisków na minutę. Obrót 360°.
11. Tylko jeden samochód ciężarowy 6x6 ZIS-151.
12. Dowódca plutonu i ja mieliśmy półautomatyczne pistolety maszynowe TT M1933, a obserwator-łącznik miał karabinek, a reszta plutonu miała pistolety maszynowe.
13. Wszystko jest kalibru 7.62 mm.

14. To jest TT M1933 "Tokarev" kal. 7.62 mm. Strzela amunicją z magazynku i na zasadzie odrzutu sprężynowego. Szybkość początkowa wynosi 1378 stóp na sekundę a praktyczna donośność 50 jardów. Waży 1.8 funta z pustym magazynkiem. Do magazynku wchodzi 8 naboii.
15. On nazywa się "Mossin-Nagant" wzór M1944. Karabin jest repetowany, a amunicja jest łódkowana. Szybkość początkowa wynosi 2650 stóp na sekundę. Praktyczna donośność 440 jardów, a szybkostrzelność 8-10 strzałów na minutę. Karabinek waży 8.82 funta z pustym magazynkiem. Długość 40 cali, a do magazynku wchodzi 5 naboii.
16. Kiedy nabój jest w komorze i zamek zamknięty karabinek jest zaryglowany i może być zabezpieczony przez odciągnięcie skrzydełka bezpiecznika do tyłu i przekręcenie go na lewo aż do oporu.
17. Ma składany bagnet, który jest na stałe przymocowany do lufy. On jest po prawej stronie lufy i składa się do tyłu, kiedy nie jest używany.

ORGANIZACJA I SPRZĘT - Część II

ODPOWIEDZI

18. 1-szy pluton, kompania moździerzy 120 mm, 96 pułk strzelców.
19. Jestem dowódcą plutonu.
20. Pluton składa się z poczty dowódcy i 2 drużyn moździerzy 120 mm.
21. Porucznik--dowódca plutonu, plutonowy--zastępca dowódcy, plutonowy--podoficer polityczny, szeregowy, obserwator--łącznik.
22. Każda drużyna składa się z plutonowego--dowódcy, kaprała--celowniczego, szeregowego--ładowniczego, szeregowego--wrenchyciela i 3 szeregowych amunicyjnych.
23. Dwa, po jednym w każdej drużynie.
24. Kaliber 120 mm, wzór M1938.
25. Ma szybkość początkową 890 stóp na sekundę, donośność 438 do 6564 jardów, kąt odchylenia plus albo minus 3°, długość lufy 60.5 cala, kąt podniesienia od plus 45° do 80°, ciężar (w położeniu marszowym) 1081 funtów.

26. To jest łatwa broń do przewożenia, mimo jej wielkości, bo jest stosunkowo lekka. Ma ona lekką okrągłą płytę oporową łatwo doczepianą. Do przewożenia broń ta rozkłada się na 3 części. Przy trakcji konnej albo mechanicznej często jest wyposażona w duży jaszcz. Odpala przy uderzeniu albo przy pomocy mechanizmu spustowego.
27. Dwa samochody 6x6 ZIS-151.
28. To są wozy otwarte, sześciocyndrowe, benzynowe i płynem chłodzone. Mają napęd na sześć kół, są używane jako ciągniki jak również do przewożenia ludzi i sprzętu.
29. Rozstaw osi wynosi 165 cali a nośność użytkowa 4.5 tony.
30. Podoficer polityczny i ja mamy pistolety. Zastępca dowódcy plutonu, drużynowi i obserwator mają karabinki. Ładowniczy i wręczyciele mają pistolety maszynowe, a celowniczy i amunicyjni mają karabiny.
31. Karabin nazywa się "TOKAREV" wzór M1940 to jest broń półautomatyczna. Działa ona na zasadzie wykorzystania gazów. Amunicja jest łódkowana, ma 10-nabojowy magazynek w kształcie pudełka, ładowany od dołu podajnika. Może być też ładowany łódką, przez włożenie 5-cionabojowej łódky z góry do podajnika.
32. Szybkość początkowa wynosi 2720 stóp na sekundę. Skuteczna donośność wynosi 440 jardów. Waży 8.6 funta z pustym magazynkiem i ma 48.2 cala długości. Szybkostrzelność 20-25 strzałów na minutę.
33. Celownik jest wyskalowany od 100 do 1500 m i składa się ze stałej muszki z osłoną w przodzie i szczyrbiny w kształcie litery "V" w tyle. Broń tę zabezpiecza się przez przesunięcie skrzydełka bezpiecznika do przodu, aż zablokuje ono ruch języka spustowego do tytu.
34. Kompania składa się z poczty dowódcy i 3 plutonów moździerzy. Wszystkie plutony są takie jak mój.
35. 5 oficerów i 59 szeregowych.

ORGANIZACJA I SPRZĘT - Część III

ODPOWIEDZI

36. Z 91-szej Zmechanizowanej Dywizji Gwardii, 77-mej Dywizji Czołgów, 25-tej Dywizji Strzelców i z 5-tej Dywizji Artylerii.
37. Tylko 941-szy pułk Saperów.

38. To jest ciężki pułk mostowy.
39. 23-ci, 24-ty i 25-ty pułk zmechanizowany, 220-ty pułk średnich czołgów, 721 pułk ciężkich czołgów i artylerii samobieżnej i artyleria dywizyjna.
40. Z 101-go 706-go i 708-go pułku średnich czołgów, z 707-go pułku ciężkich czołgów i artylerii samobieżnej, 7-go zmotoryzowanego pułku strzelców i artylerii dywizyjnej.
41. 25-ta dywizja strzelców ma 81-szy, 82-gi i 84-ty pułk strzelców, 125-ty pułk czołgów i samobieżnej artylerii i Brygadę Artylerii.
42. Nie wiem, jakie jednostki wchodzi w skład 5-tej Dywizji Artylerii, ale wiem, że w dodatku do etatowych jednostek dywizji, dowodzący dywizją generał również dowodzi artylerią pozostałych trzech dywizji, t.j. 91-szej Zmechanizowanej Dywizji Gwardii, 77-mej Dywizji Czołgów i 25-tej Dywizji Strzelców. Oczyszczenie to jest tylko na czas obecnego działania.
43. Niewiele wiem o dywizji artylerii, ale wiem, że ma 132 mm miotacze rakiet, 152 mm haubice i 122 mm haubice.
44. Każdy ze zmechanizowanych pułków ma dwa zmotoryzowane bataliony strzelców i jeden batalion czołgów średnich, dywizjon artylerii i jeden baon moździerzy. One również mają po jednej kompanii rozpoznawczej, po jednej baterii przeciwlotniczej, jednej kompanii łączności, jednej kompanii saperów i kilka oddziałów służb.
45. On ma trzy bataliony średnich czołgów, jeden zmotoryzowany batalion strzelców, jedną kompanię przeciwlotniczych karabinów maszynowych i kilka oddziałów służb.
46. Są tam dwa bataliony ciężkich czołgów, jeden dywizjon samobieżnej artylerii, jeden zmotoryzowany baon uzbrojony w pistolety maszynowe, kompania rozpoznawcza, kompania przeciwlotnicza i pluton łączności.
47. Ona ma pułk 122 mm haubic, pułk 120 mm moździerzy i batalion wyposażony w 132 mm miotacze rakiet.
48. To bataliony są zorganizowane na zasadzie systemu trójkowego. Każdy z nich ma trzy kompanie strzeleckie. Wewnętrzne wsparcie ogniowe dostarcza kompania ciężkich karabinów maszynowych, uzbrojona w sześć 7.62 mm km. Kompania 82 mm moździerzy i kompania ppanc. uzbrojona w 57 mm działka. W dodatku batalion ma pluton łączności i małe oddziały--sanitarny i służb.
49. On ma batalionową sekcję dowodzenia z jednym średnim czołgiem i dwie kompanie czołgów. Każda kompania czołgów ma swoje dowództwo z jednym średnim czołgiem i trzy plutony czołgów, każdy o trzech średnich czołgach.

50. Jedyne, co wiem o dywizjonie artylerii to to, że ma dwanaście 76 mm dział. Nie wiem, jak on jest zorganizowany.
51. Również nie wiem, jak jest zorganizowany. Wiem tylko, że ma 6-120 mm i 12-82 mm moździerzy.
52. Wiem jedynie o kompanii rozpoznawczej, że używa wozów pancernych i samochodów ciężarowych do przewozu żołnierzy.
53. Wiem, że zasadniczą taktyczną rolą zmechanizowanej dywizji jest pościg i wykorzystanie sukcesów przy współdziałaniu czołgów. Dywizja jest również zdolna do samodzielnego natarcia i do przebijania słabo umocnionych lub osłabionych nieprzyjacielskich pozycji.

ORGANIZACJA I SPRZĘT - Część IV

ODPOWIEDZI

54. Porucznik Ivan Boris Papov.
55. 1 Kompania Strzelecka, III Batalion, 3 Pułk, 3 Dywizja Strzelców.
56. Sześciu oficerów i 127 szeregowych.

57. Kompania ma drużynę dowódcy z dwoma oficerami i sześciu szeregowymi; trzy plutony strzeleckie, każdy z oficerem i trzydziestu trzema szeregowymi; pluton CKM i Broni Towarzyszącej z oficerem i dwudziestu dwu szeregowymi.
58. Kapitan, dca kompanii; porucznik, zastępca dcy kompanii i oficer polityczny w jednej osobie; st. sierżant, szef kompanii; st. sierżant, podoficer kuchenny; sierżant, podoficer gospodarczy; kapral, pisarz i wreszcie dwóch szeregowych, którzy są gońcami.
59. Tak.
60. Jest tam poczet dowódcy plutonu, który składa się z 1 oficera i trzech szeregowych oraz trzy drużyny strzeleckie, z których każda ma dziesięciu szeregowych.
61. Porucznik, dca plutonu; starszy sierżant, podoficer polityczny; plutonowy, zastępca dcy plutonu i wreszcie szeregowy, obserwator, goniec.
62. Wszystkie drużyny strzeleckie są jednakowe. W każdej z nich jest plutonowy, dowódca drużyny; dwóch kaprali olkaemistów; dwóch szeregowych--ich pomocników; wreszcie pięciu szeregowych, strzelców.
63. Pluton KM i Broni Towarzyszącej składa się z dowództwa plutonu, trzech drużyn ciężkich karabinów maszynowych i jednej drużyny moździerz.
64. Dowództwo plutonu składa się z porucznika, dcy plutonu; starszego podoficera, zastępcy dcy plutonu oraz młodszego podoficera, podoficera politycznego.
65. Każda drużyna ciężkich karabinów maszynowych ma plutonowego, dcę drużyny; kaprala, celowniczego; szeregowego, drugiego celowniczego oraz dwóch szeregowych, amunicyjnych.
66. Plutonowy, dca drużyny; kapral, celowniczy: szeregowy, ładowniczy i dwóch szeregowych, amunicyjnych.
67. Ja byłem dowódcą plutonu CKM i Broni Towarzyszącej.
68. Jeden KM w każdej drużynie.
69. Jest to 7.62 mm ciężki karabin maszynowy, M1943 "GORJUNOV". Ten ciężki karabin maszynowy działa na zasadzie wykorzystania gazów i jest chłodzony powietrzem. Szybkość początkowa jest 2,620 stóp na sekundę, skuteczność ognia do celów naziemnych wynosi 1,100 jardów, do celów w powietrzu--1,650 stóp. Całkowita długość tego karabinu jest 46 cali, a szybkostrzelność wynosi od 300 do 350 pocisków na minutę.

70. Karabin ten waży około 60 funtów, a trójnog--około 30 funtów.
71. Jest to ulepszone wydanie trójnogu M1931 "Universal", którego z łatwością można użyć jako podstawy do karabinu przeciwlotniczego.
72. Można używać albo 250 naboju M1910 taśmy parcianej, albo 50-naboju metalowej. Pięć taśm metalowych można łączyć razem otrzymując w ten sposób taśmę 250-nabojową. Każda sowiecka 7.62 mm amunicja karabinowa może być użyta.
73. Karabin ma uchwyty w kształcie litery "D" i amortyzator tylnej płyty.

DOWÓDCA PATROLU

ODPOWIEDZI

1. Plutonowy Dmitri Ivanovich SVEDLOV.
2. Należę do 1-szej drużyny, 1-go plutonu, 1-szej kompanii strzeleckiej, 4-go pułku strzelców, 1-szej gwardyjkiej dywizji strzelców.
3. Jestem dowódcą 1-szej drużyny.
4. Dowódca drużyny--to ja, obsługa lekkiego karabinu maszynowego złożona z kaprała i z szeregowego, strzelec wyborowy i 5 strzelców.
5. Ja mam karabin; strzelcy i strzelec wyborowy również mają karabiny. Obsługa lkm-u ma pistolety maszynowe.
6. Jest to karabin półautomatyczny 7.62 mm M1940 TOKAREV.
7. Jest on ładowany z magazynku albo z łódki amunicyjnej, pojemność 10 naboju, szybkość początkowa 2720 stóp na sekundę, skuteczna donośność 407 metrów, długość całkowita--myślę--około 48 cali. Waży on około 8 1/2 funta. Może strzelać z szybkością 20 strzałów na minutę.
8. Wiem tylko tyle, że są to PPS--1943 i że używają tej samej amunicji co i nasze.
9. Otrzymałem rozkaz wykrycia waszych drutów kolczastych, stanowisk karabinów maszynowych, moździerzy oraz ustalenia rozmieszczenia strzelców na odcinku naszego batalionu. Powiedziano mi, że idziemy dlatego, ponieważ moja drużyna jest najlepsza. Powiedziano mi, że informacje te są potrzebne do natarcia.

10. Sądzę, że tak, jeśli podobna jest ona do szkiców, które dostawaliśmy.
11. Zeszliśmy zalesionym wąwozem po zachodniej stronie tego wzgórza. Dotarliśmy do tego wąwozu w odległości około 500 metrów na północ od wzgórza po przejściu przez las od północnego zachodu. Wydawało mi się, że las ma około 2 kilometrów szerokości. Weszliśmy do lasu od strony drogi o twardej nawierzchni biegnącej z północy na południe. Nasz punkt wyjściowy był położony 500 metrów na północ od połączenia dróg--na północ przy tej drodze i w lesie. Te drogi na połączeniu mają twardą nawierzchnię.
12. Na skrzyżowaniu dróg widziałem 2 ckm-y.
13. To były nasze ciężkie karabiny maszynowe.
14. Cała obsługa kaemów--5 szeregowych.
15. Są one wkopane i skierowane ku południowi, właściwie to jeden z nich jest, a drugi nie jest.
16. Jeden znajdował się w północno-wschodnim rogu na skraju lasu, 10 metrów od skrzyżowania. Drugi jest w północno-zachodnim rogu około 5 metrów od skrzyżowania dróg przed wielką skałą, przed którą było kilka kłód.
17. Nie widziałem żadnych innych jednostek.
18. STALIN i MALENKOV.
19. O, jakąkolwiek drogą, którą ja uznałbym za odpowiednią z wyjątkiem drogi, którą przyszlismy.
20. Zdaje mi się, że nazywał się kapitan TYUMENKO. Dowódca naszej kompanii kapitan GORLOFF powiedział, że jest to oficer wywiadowczy batalionu.
21. Nie wiem. Słyszałem, jak szef kompanii mówił, że znajdowało się ono na północ od naszego stanowiska i na północ przy drodze o twardej nawierzchni.

CZŁONEK PATROLU

ODPOWIEDZI

1. Petro Dormesky i jestem szeregowym.
2. Do 1-ej drużyny, 1-go plutonu, 1-ej kompanii strzeleckiej, II batalionu, 4-go pułku strzelców, 1-ej Gwardyjskiej Dywizji Strzelców.
3. Jestem zwykłym strzelcem.

4. Byłem rolnikiem. Pracowałem w kołchozie.
5. O, tylko 4 lata. W mieście Romnee.
6. Z m.p. dowództwa kompanii dzisiaj o godzinie 5 rano.
7. Na północ stąd.
8. Nie.
9. Wiem, że jest ono na północ stąd, bo jest ono na północ od skrzyżowania dróg, my przyszliśmy z południa od tego skrzyżowania dróg przed dostaniem się do niewoli.
10. O, ja myślę, że około 450 kroków na północ--wiem, że jest ono w lesie niedaleko drogi o twardej nawierzchni.
11. Liczyłem je, bo myślałem sobie, że byłoby to w sam raz gospodarstwo dla mnie.
12. Taką samą jak podoficerowie, t.j. pół-automatyczny karabin 7.62 mm. Na moim karabinie jest napisane TOKAREV, ale ja wziąłem nóż i wyrżnąłem na kolbie OLGA.
13. Nie wiele wiem o tym. Wiem tylko, że karabin ma magazynek na 10 naboji i że wazy około 8 1/2 funta.
14. Zaraz, muszę pomyśleć. Plutonowy, dwu lkm-istów, strzelec wyborowy i 5 nas strzelców. Ilu to będzie razem?
15. Prawdę mówiąc to nie wiem, ale szef kompanii mówił, że były 3 plutony strzelców i pluton broni towarzyszącej. On powiedział nam, że nie potrzebujemy się martwić o inne plutony, bo są one takie same jak nasze.
16. Nasze ciężkie karabiny maszynowe.
17. Dokładnie przy skrzyżowaniu dróg na południe od m.p. dowództwa naszej kompanii.
18. Przeszliśmy mniej więcej 1 kilometr na południe i następnie weszliśmy do lasu, posuwaliśmy się ku południowemu wschodowi przez las ku wąwozowi a potem tym wąwozem aż do wzgórza. Właśnie miałem wspiąć się na szczyt wzgórza, aby przekonać się, czy można stamtąd dostrzec wasze stanowiska, gdy schwytaliście mnie.
19. Kapitan Corloff.
20. Plutonowy powiedział, że był to kapitan Tumenko. Słyszałem, jak on mówił, że wybrano nas ponieważ byliśmy "najlepszą drużyną" i mogliśmy być bardzo pomocni podczas jutrzejszego natarcia.
21. Nie wiem. Słyszałem, że dzisiejszej nocy przesunięto je na południe do skrzyżowania dróg, a nasze karabiny

maszynowe przesunięto około 100 metrów. Tak powiedział mi celowniczy z ich obsługi. Chodziliśmy razem do szkoły. Nazywa się on Papov i jest kapralem.

22. Jest tam plutonowy, celowniczy, ten kapral--mój przyjaciel, ładowniczy, wręczyciel i amunicyjny. Myślę, że są oni szeregowymi.
23. O, oni są częścią naszej kompanii.
24. Nie mieliśmy żadnych znaków, ale mieliśmy mówić MALENKOV jeśli wartownik zawoła STALIN.

RADIOTELEGRAFISTA

ODPOWIEDZI

1. Byłem radiotelegrafistą w punkcie kierowania ogniem kompanii.
2. Był on u podstawy wzgórza 477 z południowej strony.
3. Tak, ponieważ wszystkie kable były poprzecinane pociskami byliśmy całkowicie uzależnieni od radia.
4. Mieliśmy trzech, po jednym na odcinku każdego batalionu strzelców.
5. Naturalnie--i one rzeczywiście wystrzelały dużo amunicji.
6. Każdy z nich miał po cztery lufy, oprócz trzeciego, który miał wybuch w lufie i stracił jedną lufę i czterech ludzi.
7. Wszystkie wywołania były jawne z wyjątkiem meldunków w sprawie koordynowania map. Dla tych używaliśmy szyfru koordynującego mapy.
8. Co trzy dni, chyba że wy odszyfrowaliście go, albo dowiedzieliśmy się, że szyfr był ujawniony.
9. O 5-ej dziś rano. Ja nie wiem, jaki miał być nowy.
10. Był to aparat AN/PRC-10, który nie jest najlepszy na świecie.
11. Częstotliwość była modulowana, ale w tych górach nie zawsze wychodziło to głośno i czysto.
12. Tuż blisko dowództwa pułku około 1000 metrów w tyle za naszym punktem kierowania ogniem.
13. Mieliśmy 10 takich, poza jednym AN/GRC-7 i jednym AN/GRC-9.

14. Nie byłem nigdy na żadnym stanowisku, wiem tylko, że wszystkie one były na przeciwległym zboczu od głównej linii oporu pułku. Nasz "stary" powiedział, że są one tak blisko, że wasze 60-tki mogłyby w nas trafić, gdyby wiedziały, gdzie byliśmy.
15. Mamy powójną sieć. Są tam bezpośrednie linie do wysuniętych obserwatorów, jak również linie do batalionów strzelców, tak że żołnierze oddziałów CKM i Broni Towarzyszącej mogli wołać o wsparcie. W większości wypadków nasi wysunięci obserwatorzy mieli również dodatkowe linie do batalionu, który wspierali.
16. Nie mieliśmy prawie żadnej amunicji z wyjątkiem pocisków fosforowych. Przypominam sobie, że oficer ogniowy powiedział, że jedynie pierwszemu plutonowi zostało trochę zwykłych pocisków i świetlnych.
17. Wynosi ona około 6000 jardów, ale dowódca powiedział, że nie powinniśmy nigdy strzelać ponad 5500 jardów, chyba że artyleria nie może wykonać zadania. Na duże odległości rozrzut jest zbyt wielki.
18. Kiedy mieliśmy bezpośredni kontakt wzrokowy, pogoda nie przeszkadzała nam na odległość kilku mil; dopiero gdy silne pofałdowanie terenowe znajdowało się między stacją nadawczą a stacją odbiorczą--wtedy traciliśmy kontakt (aż do skończenia burzy).
19. Niedaleko od m.p. dowództwa pułku jest jednostka sto pięćdziesiątek piątek, jak przypuszczam o sile jednej baterii i to jest wszystko, co widziałem. Pierwszy Dyon Artylerii Polowej powinien być w pobliżu, ponieważ on był zawsze dyonem wspierającym. Ja myślę, że sto pięćdziesiątki piątki są ogólnym wsparciem dywizji, a może nawet korpusu.

ROZPOZNANIE

ODPOWIEDZI

1. Rozpoznanie dróg, czy nadają się one dla czołgów.
2. Z kompanii średnich czołgów.
3. Dowódca czołgu.
4. Czterech oficerów i 65 szeregowych.
5. Jedenaście czołgów.
6. Kompania średnich czołgów ma drużyny dowodzenia z 2-ma

- czołgami, sekcję reperacyjną i trzy plutony, każdy o 3-ch czołgach.
7. Dział rano zacząłem od wsi Gatz jadąc na północ po drodze do Metz aż dojechałem do skrzyżowania dróg Metz-Bratz, gdzie skręciłem na wschód na drogę do Bratz.
 8. Trzy czołgi.
 9. Myślę, że zawróciły do naszych linii.
 10. Tak.
 11. Droga była w dobrym stanie. Czołgi bez trudności poruszają się po równej, bitej drodze. Droga miała 15 m szerokości.
 12. Most był w dobrym stanie. Dwa czołgi przejechały obok siebie bez żadnych trudności.
 13. Żadnych.
 14. Nie widziałem żadnego.
 15. To może brzmieć dziwnie, ale myśmy byli jedyni w tej okolicy.
 16. Droga jest o czarnej, twardej nawierzchni, trochę podziurawiona, ale czołgi szły po niej bez trudu.
 17. Nie wjeżdżaliśmy na most, bo był rozbity.
 18. Znaleźliśmy bród nadający się dla czołgów około 50 m na północ od mostu. Użyliśmy tego brodu i wróciliśmy na drogę po przeprawieniu się przez rzekę.
 19. Wniej więcej 10 metrów.
 20. Nie przejeżdżaliśmy przez inny most. Myślę, że w tym punkcie poprzednio był drewniany most, widocznie był zniszczony.
 21. Szukaliśmy brodu, ale nie znaleźliśmy. Wobec tego musieliśmy zbadać most jednotorowej kolei, który znajdował się około 400 m na południe od drogi. Most mógł utrzymać jeden czołg na raz. Przy użyciu mostu kolejowego przeprawa przez rzekę trzech czołgów zabrata 1 1/2 godziny.
 22. Będąc na waszym terenie nie zaobserwowaliśmy nic do chwili ostrzelania nas przez waszych ludzi w punkcie, gdzie dostałem się do niewoli.

STRZELEC - Część I

ODPOWIEDZI

1. Nazywam się William A. Jackson. Jestem starszym strzelcem. Mój numer ewidencyjny jest 39 045 999.
2. Jestem z 666 pp 999 dywizji.
3. Z kompanii A pierwszego batalionu.
4. Jestem zwykłym strzelcem.
5. Trzecia drużyna, trzeci pluton.
6. Są trzy.
7. W pełnym stanie moja drużyna ma 9 ludzi. Uzbrojona jest w karabiny kaliber .30 i karabiny automatyczne kaliber .30. Wszyscy mają karabiny oprócz dwóch strzelców uzbrojonych w karabiny automatyczne.
8. Miała ona pełny stan.
9. Tak, mieliśmy drużynę karabinów maszynowych. Ona miała dwa lekkie karabiny maszynowe.
10. Tak, to była jedyna w plutonie broń z obsługą.
11. Myślę, że tak.
12. O, "bazooka" należy teraz do drużyny dowódcy plutonu.
13. Muszę ich policzyć. Pierwszy, zastępca dowódcy plutonu, jego zastępca, dwóch gońców, czterech ludzi obsługi miotacza rakiet i dowódca plutonu--jest on porucznikiem. O, jest jeszcze jeden sanitariusz.
14. Nie, wczoraj porucznik został zabity przez pocisk artyleryjski i jeden nowy z uzupełnienia. Jeden amunicyjny od bazooki dostał się w podmuch odrzutu i ciężko poparzony--został ewakuowany.
15. Mieliśmy trzy plutony strzeleckie oraz pluton karabinów maszynowych i broni towarzyszącej.
16. Oni mieli sekcję moździerzy i sekcję bezodrzutowych.
17. Tak jest. 57 mm działek.
18. Oni mieli trzy moździerze i 3 działka bezodrzutowe, ale nie wiem, ile teraz mają.
19. Nie wiem na pewno, ale słyszałem, jak mówiono o plutonie dowodzenia, więc przypuszczam, że jest około 40-tu.

20. Wszystko o czym kiedykolwiek słyszałem jest tam ciężka 50-ka i bazooka. Chyba szef kompanii i kucharze używają ich w nagłej potrzebie.
21. Tam jest sekcja łączności, kierowcy, ordynans pułkownika i pisarz kompanijny.
22. Słyszałem raz jak zastępca dowódcy mówił, że mieliśmy 200 bagnatów gotowych na waszych żołnierzy, jakby podeszli. To było około dwóch tygodni temu.

STRZELEC - Część II

ODPOWIEDZI

23. Mieliśmy radiostacje obu typów--536 i 300 oraz telefony.
24. My mieliśmy jeden telefon brzęczykowy i radio 536.
25. Dowództwo miało przynajmniej jeden, może dwa telefony typu EE8 i jedną albo dwie radiostacje typu SCR 300.
26. Nie wiem tego.
27. Centralka była bardzo mała i składała się z małych lampek, które zapalały się, kiedy ktoś chciał połączenie. Ja nie znam nazw technicznych.
28. Mieliśmy ciężarówkę kuchenną 6x6 i trzy albo cztery gaziki. Zdaje mi się, że każdy gazik miał przyczepkę.
29. Ciężarówka kuchenna ma 2 1/2 tony, a gaziki miały 1/4 tony.
30. Tak. Dwa były w plutonie broni towarzyszącej a reszta służyła do przywożenia amunicji dla plutonów strzeleckich i do ewakuowania rannych, lecz żaden pluton strzelecki nie ma własnego etatowego pojazdu mechanicznego.
31. Tak, on miał, zanim gazik nie został wysłany do warsztatów naprawczych do remontu. Słyszałem jak zastępca dowódcy plutonu mówił do dowódcy kompanii, że on straci teraz coś na wadze, ponieważ on będzie musiał trochę chodzić.
32. Kapitan Smith.
33. My uważaliśmy go za człowieka dosyć ostrego, który traktował wszystkich sprawiedliwie, lecz był on typem człowieka leniwego. On dawał swemu zastępcy dużo pracy z działu rozpoznania i takie zadania, gdzie trzeba było chodzić po pagórkach.
34. On nazywał się porucznik Miller i był naprawdę dobrym chłopem.

35. Wszystkie z wyjątkiem mojego.
36. Porucznik Martinez miał pierwszy pluton, porucznik O'Neil czwarty. Nie wiem, kto miał drugi. Był to jakiś nowy oficer, który dopiero przyszedł z ośrodka zapasowego.
37. Pułkownik George był dowódcą pułku, generał Wilson dowódcą dywizji. Nie pamiętam nazwiska dowódcy batalionu, był to jakiś nowy podpułkownik.
38. Był przeważnie dobry.
39. Wszyscy czuli się niezbyt dobrze, kiedy mieliśmy niedostateczną ilość jedzenia w okresie jednego tygodnia w ostatnim miesiącu. Również wszyscy czuli się źle, kiedy spadł śnieg i przyszło zimno, a my nie mieliśmy zimowych butów. W końcu każdy wszystko otrzymał.
40. Nie, nie było tak źle aż do wczoraj, gdy artyleria wasza zraniła około pół tuzina ludzi. Strzelaliście do nas dużo ze 105. Pociski te trafiły tych, którzy byli na otwartym terenie.
41. To było około 1630 kiedy nam przyniesiono żywność.
42. Tak, mieliśmy przeważnie trzy gorące posiłki dziennie z wyjątkiem plutonu na placówce. Oni dostawali suchy prowiant.

STRZELEC - Część III

ODPOWIEDZI

43. Wróciła ona na stanowiska drużyny na głównej linii oporu.
44. Tak, z moją drużyną po lewej stronie.
45. Przypominam sobie, że widziałem jeden rkm na odcinku drugiej drużyny i rusznicę raketową 3.5 na odcinku pierwszej drużyny koło drogi.
46. Pierwszy pluton był na lewo od nas, a drugi był na pasternku około 300 metrów w przód od głównej linii oporu. Zdaje mi się, że pluton broni towarzyszącej był podzielony między pozostałe plutony.
47. Przypuszczam, że około 350 metrów.
48. III batalion stał na prawo od mego plutonu, a kompania C znajdowała się na lewo od naszej kompanii.

49. Wydaje mi się, że był to już odcinek innej dywizji; zaczynał się on zaraz na lewo od kompanii C. Ktoś powiedział, że to 888 dywizja piechoty powietrznej objęła ten odcinek.
50. Nie, jeszcze parę dni temu ten odcinek był nieobsadzony. Przypominam sobie, jak ktoś z kompanii C powiedział, że czuli się dość niepewnie, bo ich lewe skrzydło jest odsłonięte.
51. Kompanii B nie było na linii, ale nie wiem, gdzie ona była. Kompania D miała drużynę ciężkich 0.30-ek na naszym prawym skrzydle, ale to wszystko co widziałem, jeśli chodzi o ich uzbrojenie.
52. Nie, nic o tym nie słyszałem. Powiedziano nam, że jakaś inna jednostka ma tu pobawić się trochę. Nasza dywizja miała twardo trzymać zwarte pozycje i pozwolić waszym ludziom rozbić sobie o nie głowy, gdybyście zdecydowali się na atak.
53. Naturalnie, mieliśmy i miny i zasieki.
54. Przed główną linią oporu były to kozły hiszpańskie poustawiane w trzy szeregi. Wiem o tym dobrze, bo zrzperowałem je właśnie ubiegłej nocy, gdy wasz patrol schwytał mnie.
55. Około 50 jardów.
56. Zawsze trzymaliśmy się drogi, która biegnie przez rejon mego plutonu i skręca na prawo od posterunku. Nigdy nie słyszałem o żadnym innym bezpiecznym przejściu w kierunku przez główną linię oporu.
57. Tak. Znajdował się na niej długi płot oraz rów poprzeczny dokładnie na prawo od posterunku.
58. Zdaje mi się, że było parę, ale nie jestem tego pewien.
59. Tak, w nią właśnie były wstrzelane dwa CKM 0.30, nasza rusznica i lekki karabin maszynowy. Wysunięty obserwator sekcji 60 również obserwował ten punkt. Nawet czołg M48 nie mógłby przedrzeć się tą drogą.
60. Znajdowała się ona dalej ku tyłowi na wzgórzu w kierunku czaty kompanii.
61. Akurat na szczycie wzgórza za moim plutonem, a była ona tak dobrze zamaskowana, że dopiero z odległości paru stóp można ją było zauważyć.
62. Ja nie wiem o żadnym.

63. Moździerze były okopane na stanowiskach jako bateria u podnóża przeciwnego zbocza i w pobliżu dowództwa kompanii. Nasza kuchnia również się tam znajdowała.

STRZELEC - Część IV

ODPOWIEDZI

64. Tak, jest to część linii oporu czat.
65. Tam zwykle było 75 mm działo, lecz nie wiem, czy ono jeszcze tam jest. Mój pluton zszedł z posterunku tydzień temu.
66. Tak, z Kompanii "D".
67. Na prawo od posterunku na szczycie wzgórza był wysunięty obserwator dla 81 mm moździerza.
68. Tak, lecz on mógł także zażądać ognia od moździerzy 4.2 i od artylerii.
69. Na około wzgórza mieliśmy rozciągnięte zwoje drutu kolczastego. Drut ten był ułożony w ten sposób, że dwa zwoje leżały na ziemi, a trzeci był na nich. Następnie były tam tak zwane potykacze z drutu, połączone ze zwojami drutu, które zapalały rakiety podczas nocy, jeśli ktoś dotknął się ich.
70. Tak, ale niezupełnie dokoła niej; miny założono od podnóża wzgórza do drogi na wschodzie i do następnego wzniesienia terenowego na zachodzie.
71. Nie, lecz był tam wstrzelany 60 mm moździerz. Skoncentrowano tam silny ogień w dniu, kiedy tam przybyłem i wszyscy musieliśmy schować się w bunkrach, aby zabezpieczyć się od odłamków moździerzy.
72. Mieliśmy otwory w nich, tak że mogliśmy strzelać bez wychodzenia na zewnątrz, lecz główne nasze stanowiska były w okopie biegnącym wzdłuż grzbietu pagórka i w tych okopach, które otaczały go. Mieliśmy solidną osłonę ze wszystkich stron.
73. Nie. Wszystkie patrole wychodziły z głównej linii oporu albo z odwodu.
74. Jedyną trasę patroli, którą ja znam była ta która prowadziła w dół drogi i następnie skręcała na zachód pomiędzy zaminowanym polem i posterunkiem. Skąd te patrole wychodziły--nie wiem.
75. Około czterech albo pięciu.

76. Nigdy nie byłem na patrolu, ponieważ miałem kaszel i porucznik powiedział, że ja zdradziłbym patrol. Jedyną rzeczą, jaką słyszałem, że każdy z plutonów będzie wysyłał po kolei patrole bojowe albo rozpoznawcze. Teraz, ponieważ mamy odzież zimową przypuszczam, że zaczniemy wysyłać patrole, aby robić zasadzki.
77. Najpierw połowa artyleria była z nami i sądzę, że to ich 105-tki wykonywały zadanie artyleryjskie.
78. Słyszałem, że ośmiocalówki były za nami, lecz nigdy ich nie widziałem, kiedy strzelały.
79. Pułk ma kompanię czołgów, lecz widziałem ją strzelającą tylko raz, kiedy ona przybyła na linię i wystrzeliła kilka tuzinów pocisków. Następnie ona wycofała się szybko, kiedy artyleria wasza otworzyła do niej ogień.
80. Zastępca dcy plutonu powiedział, że to były lekkie ósemki z 76 mm działami. Lekka ósemka prawdopodobnie oznacza numer modelu.

STRZELEC - Część V

ODPOWIEDZI

81. Petrov, Andrzej Michajłowicz, szeregowy.
82. Drużyna dcy kompanii, I Kompanii Strzeleckiej, II Batalionu, IV Pułku Strzelców, 1 Gwardyjskiej Dywizji Strzelców.
83. Jestem kierowcą.
84. Ciężarówkę 4x4 CAZ-67. Umiem również prowadzić GAZ-51, 4x2.
85. Regularny czterocylindrowy silnik spalinowy.
86. Ma on chłodnicę, do której wlewamy wodę.
87. Nie wiem. Nie wolno nam było przekraczać szybkości 40-tu kilometrów na godzinę na drogach o twardej nawierzchni.
88. Otóż woziłem nim kapitana. Samochód ten jest podobny do waszego gazika. Ma on wyżej umieszczone i bardziej odchylone błotniki niż wasz gazik.
89. Do mp dowódcy baonu, do 2 kompanii i to wszystko.
90. 15 kilometrów na północ od miejsca, gdzie wzięliście mnie do niewoli; byłem tam wczoraj.

91. Aby dojść do mp kompanii od skrzyżowania dróg, na którym wzięliście mnie do niewoli, trzeba pójść 4 kilometry w kierunku wschodnim do mostu drewnianego, przejść ten most, skrócić w prawo do lasu, przejść 30 metrów linią przeciwpożarową do wąwozu. Mp dowództwa kompanii jest na prawo, na pochyłości wzgórza, w połowie drogi do szczytu.
92. Od mp dowództwa kompanii do skrzyżowania dróg droga jest żwirowana i gruntowa, ale od skrzyżowania na północ droga jest o twardej, asfaltowej nawierzchni.
93. Nie wiem, gdyż dowódca kompanii nigdy tam nie jeździł, a mnie nikt o tym nic nie mówił.
94. Miał on pistolet, zdaje mi się, że był to TT M1933 TOKAREV. Raz przyjrzałem mu się dobrze. Moją broń zabrano; o niej wiem więcej niż o pistolecie. Miałem 7.62 mm pistolet maszynowy PPS-1943; jest to dobra broń. Kolba jest na zawiasach i składa się; wygodny do noszenia. Zresztą gdybym go zgubił, mógłbym wziąć jakiś inny z drużyny dowódcy, bo wszyscy szeregowi mieli po jednym.
95. Otóż, niewiele przypominam sobie o przyrządach celowniczych, ale szybkość początkowa wynosi 1.640 stóp na sekundę, skuteczna donośność około 203 metrów, "całkowita" jak to nazywacie długość wynosi 32 cale przy wyprostowanej kolbie i 24 cale przy kolbie złożonej. Pojemność magazynka--35 naboii, a szybkostrzelność--600 strzałów na minutę. W oraktyce szybkostrzelność wynosi tylko 100 strzałów. Ten pistolet maszynowy działa przy pomocy odrzutu i jest chłodzony powietrzem. Mic nie wiem o żadnej innej broni w jednostce i dlatego jestem kierowcą kapitana.

OFICER ZESPOŁU SPECJALISTÓW

ODPOWIEDZI

1. Jestem kapitan Contalvo Juan Valenica Ugspucci.
2. Kompania gospodarcza 151 pułku strzelców (piechoty).
3. 62. dywizji strzelców.
4. Jestem oficerem łączności pułku.
5. Około sześciu tygodni.
6. Jestem z uzupełnienia. Przedtem byłem w Szkole Łączności w Sontheffen.
7. Jestem odpowiedzialny za utrzymanie w należyтым porządku łączności radiowej i telefonicznej pułku.

8. Jeden--to szkic sytuacyjny linii telefonicznych a drugi --to schemat połączeń.
9. Jest to schematyczny wykres sieci stacji telefonicznych i radiowych. Mówi on również, jak skontaktować się z poszczególną stacją na sieci.
10. Doręczałem osobiście te dokumenty oficerowi łączności jednego z batalionów. Zgubiliśmy się i wtedy wasz patrol zabrał nas.
11. Normalnie--rzeczywiście tak jest. Na rozkaz dowódcy dywizji generała dywizji Germino plutony łączności pionierów i sanitarny zostały przydzielone do kompanii gospodarczej pułku na czas tej operacji.
12. Wydaje mi się, że to było z powodów administracyjnych.
13. Przydzieleni tylko na okres obecnych działań.
14. Pięciu oficerów i 40 szeregowych.
15. Wszyscy.
16. Ja jestem dowódcą i oczywiście należę do dowództwa pułku.
17. Tak jest. Jeden z poruczników jest moim zastępcą i dowodzi plutonem gospodarczym. Drugi ma drużynę radio-telegraficzną, pozostali dwaj mają drużyny telefoniczną i naprawczą.
18. Wydaje mi się, że wy nazywacie je "EE8".
19. Używamy kilka rodzajów, najczęściej jednak t.zw. 110.
20. O modulowanej częstotliwości FM 510.
21. Kaballero.
22. Pułkownik Ramaros Velanti Constanto Ramond.
23. Podpułkownik Fernando Roberto Cabra.
24. Kiedy dowódca jest nieobacny funkcje jego sprawuje major. Zazwyczaj major prowadzi stronę administracyjno-porządkową w m.p. dowódcy.
25. W Belisque.
26. O, pan ma na myśli "szefa służb". Jest nim podpułkownik Manuel Vellar. On jest kierownikiem personelu gospodarczego i przygotowuje takie rzeczy, jak raport poranny pułku, raport stanu pułku, listę strat w ludziach, podania oficerów o urlopy, zapotrzebowania uzupełnień, itp.